



Bruxelles, den 23.11.2017
COM(2017) 693 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Rapport om det europæiske kvotemarkeds funktion

DA

DA

Indholdsfortegnelse

Akronymer og forkortelser	3
1. INDLEDNING.....	5
2. EU ETS' INFRASTRUKTUR	7
2.1. Omfang af aktiviteter, anlæg og luftfartsoperatører.....	7
2.2. EU-registret og EU-transaktionsjournalen (EUTL)	9
3. KVOTEMARKEDETS FUNKTION I 2016.....	10
3.1. Udbud: Kvoter bragt i omsætning	10
3.1.1. Loft	10
3.1.2. Udstedte kvoter	12
3.1.3. Internationale kreditter	20
3.2. Efterspørgsel: Kvoter, der er taget ud af omsætning	23
3.3. Ligevægt mellem udbud og efterspørgsel	23
4. LUFTFART	27
5. MARKEDSTILSYN	29
5.1. Juridisk og skattemæssig behandling af emissionskvoter	30
6. OVERVÅGNING, RAPPORTERING OG VERIFICERING AF EMISSIONER	31
7. OVERSIGT OVER ADMINISTRATIVE ORDNINGER	34
8. OVERHOLDELSE OG HÅNDHÆVELSE	35
9. KONKLUSIONER OG FREMTIDSPERSPEKTIVER.....	37
BILAG.....	37

Akronymer og forkortelser

AVR	Akkrediterings- og verifikationsforordningen (Accreditation and Verification Regulation)
CA	Kompetent myndighed (Competent Authority)
CCS	Opsamling og lagring af CO ₂ (Carbon Capture and Storage)
CDM	Mekanisme for bæredygtig udvikling (Clean Development Mechanism)
CER	Godkendte emissionsreduktioner (Certified Emission Reductions)
CORSIA	Kulstofreduktionsprogram for international luftfart (Carbon Offsetting and Reduction Scheme for International Aviation)
EA	Den Europæiske Organisation for Akkreditering (European Cooperation for Accreditation)
EØS	Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde
EEX	Den Europæiske Energibørs (European Energy Exchange)
EIB	Den Europæiske Investeringsbank
ERU'er	Emissionsreduktionsenheder (Emission Reduction Units)
EU ETS	Den Europæiske Unions Emissionshandelssystem (European Union Emissions Trading System)
EUTL	EU-transaktionsjournalen (European Union Transaction Log)
GHG	Drivhusgasser (Greenhouse Gas)
ICAO	Organisationen for International Civil Luftfart (International Civil Aviation Organization)
ICE	ICE Future Europe
JI	Fælles gennemførelse (Joint Implementation)
MAR	Markedsmisbrugsforordningen (Market Abuse Regulation)
MiFID2	Direktivet om markeder for finansielle instrumenter (Directive on Markets in Financial Instruments)
MRR	Overvågnings- og rapporteringsforordningen (Monitoring and Reporting Regulation)

MRV	Overvågning, rapportering og verificering (Monitoring, Reporting, and Verification)
MRVA	Overvågning, rapportering, verificering og akkreditering (Monitoring, Reporting, Verification and Accreditation)
MSR	Markedstabilitetsreserven (Market Stability Reserve)
NAB	Nationalt akkrediteringsorgan (National Accreditation Body)
NER	Reserve for nytilkomne (New Entrants Reserve)
PFC	Perfluorcarboner
RES	Vedvarende energikilder (Renewable Energy Sources)
TNAC	Samlet mængde kvoter i omsætning (Total Number of Allowances in Circulation)

1. INDLEDNING

Siden 2005 har EU's emissionshandelssystem (EU ETS) været hjørnестenen i EU's strategi for at reducere drivhusgasemissionerne fra industrien og energisektoren på en omkostningseffektiv måde. Systemet bidrager væsentligt til opfyldelsen af EU's mål om inden 2020 at nedbringe drivhusgasemissionerne med 20 % sammenholdt med 1990-niveauet. Selv om EU er på vej til at overgå dette mål¹, vil en nedbringelse af drivhusgasemissioner med mindst 40 % i 2030 – som fastsat i EU's 2030-ramme for klima- og energipolitikken – kræve fortsatte fremskridt². Målet for 2030 skal nås i fællesskab i EU med reduktioner i sektorer både i og uden for ETS. Et velfungerende, reformeret emissionshandelssystem vil udgøre det væsentligste instrument til opnåelse af dette mål, der svarer til at fremme en reduktion af drivhusgasemissionerne med 43 % sammenholdt med 2005 i de sektorer, der er omfattet af systemet.

For at gøre det muligt for EU's emissionshandelssystem at opfylde dette mål, fremlagde Kommissionen i juli 2015 et forslag til en retsakt³ med henblik på at reformere emissionshandelssystemet i forbindelse med den fjerde handelsperiode (2021-2030). Der blev opnået politisk enighed om forslaget i november 2017 efter omfattende trilogforhandlinger⁴.

Denne rapport om det europæiske kvotemarkeds funktion fremlægges i overensstemmelse med kravene i artikel 10, stk. 5, og artikel 21, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF⁵ (EU ETS-direktivet). Som fastsat i direktivet er formålet med rapporten regelmæssigt at gøre status over udviklingen på det europæiske kvotemarked på årsbasis.

Tabel 1: Tidligere års rapporter om situationen på det europæiske kvotemarked⁶

Referencer	Omfattet periode	Politisk kontekst
COM(2012) 652	2008-2011	Vurdering af behovet for reguleringsmæssige tiltag set i lyset af det voksende overskud af emissionskvoter
COM(2015) 576	2013-2014	1. Rapport om status over energiunionen
COM(2017) 48	2015	2. Rapport om status over energiunionen

Nærværende rapport dækker år 2016, men fremlægger også visse initiativer foreslået eller aftalt i 2017. Sammenlignet med den tidligere rapport indeholder den et nyt kapitel om

¹ I 2015 var EU's drivhusgasemissioner allerede 22 % under 1990-niveauet.

² Ifølge nationale fremskrivninger vil emissionerne yderligere falde frem til 2020, men det vil være nødvendigt at gennemføre yderligere politikker for at nå målet for 2030.

³ COM(2015) 337, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52015PC0337>.

⁴ Triloger er uformelle trepartsmøder med deltagelse af repræsentanter for Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Kommissionen.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁶ Rapporter udgivet i de foregående år kan ses her: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets_en#tab-0-1.

kompensationsordninger for indirekte CO₂-omkostninger samt oplysninger om markedsstabilitetsreservens overskudsindikator, som blev offentliggjort for første gang i maj 2017. Medmindre andet er angivet, omfatter denne rapport data, der har været tilgængelige for offentligheden og Kommissionen fra og med 30. juni 2017.

Generelle og beskrivende oplysninger om forskellige aspekter af EU's emissionshandelssystem er inkluderet i bokse undervejs i rapporten.

2. EU ETS' INFRASTRUKTUR

2.1. Omfang af aktiviteter, anlæg og luftfartsoperatører

EU's emissionshandelssystem anvendes i de 31 lande i det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS). Det begrænser emissionerne fra cirka 11 000 energikraftværker og produktionsanlæg samt lidt over 500 luftfartøjsoperatører, som flyver mellem lufthavnene inden for EØS. Det dækker omkring 45 % af EU's drivhusgasemissioner.

Fra og med fase 3 (2013-2020)* er de sektorer med stationære anlæg, der reguleres af ETS, energiintensive industrier, herunder kraftværker og andre fyringsanlæg, med en samlet nominal indfyret effekt på over 20 MW (bortset fra anlæg til forbrænding af farligt affald eller kommunalt affald), olieraffinerier, koksovne, jern og stål, cementklinker, glas, kalk, mursten, keramik, papirmasse, papir og pap, aluminium, produktion af petrokemikalier, ammoniak, salpetersyre, adipinsyre samt glyoxal og glyoxylsyre, CO₂-opsamling, transport i rørledninger og geologisk lagring af CO₂.

Hvad luftfart angår, blev EU ETS begrænset til flyvninger inden for EØS indtil udgangen af 2016, i afventning af Den Internationale Organisation for Civil Luftfarts (ICAO) vedtagelse af en global tilgang. I oktober 2016 vedtog ICAO en resolution om kulstofmodregning og reduktionsprogrammet for den internationale luftfart (CORSIA), som starter i 2021. I lyset af dette resultat foreslog Kommissionen at fortsætte den interne EØS-tilgang efter 2016 (se afsnit 4).

EU ETS omfatter kuldioxidemissioner (CO₂), dinitrogenoxidemissioner (N₂O) fra al produktion af salpetersyre, adipinsyre, glyoxylsyre og glyoxal samt perfluorcarbonemissioner (PFC) fra aluminiumproduktion. Selvom deltagelse i EU ETS er obligatorisk, er det i nogle sektorer kun anlæg over en vis størrelse, der er inkluderet. Deltagerlandene kan desuden udelukke små anlæg fra systemet, hvis der er foranstaltninger på plads, som i et tilsvarende omfang reducerer de emissioner, som ville være blevet reduceret, hvis anlæggene havde været omfattet af EU ETS. Deltagerlandene kan også tilføje flere sektorer og drivhusgasser til ETS.

* Oplysninger om fase 1 og 2 i EU ETS kan findes på: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/pre2013_en.

Ifølge de artikel 21-rapporter, der er indsendt af deltagerlandene⁷ i 2017, var der i alt 10 790 tilladte anlæg i 2016, sammenlignet med ca. 10 950 i 2015 og ca. 11 200 året forinden.

Som det var tilfældet i de foregående år var de forbrændte brændstoffer inden for EU ETS i 2016 stadig i overvældende grad fossile brændstoffer. 29 lande rapporterede dog også om

⁷ Med hensyn til artikel 21-rapporterne omfatter "deltagerlande" eller blot "lande" de 28 EU-medlemsstater plus EØS-landene (Island, Norge og Liechtenstein).

brug af biomasse (sammenlignet med 27 i 2015) på 2 079 anlæg (19 % af alle anlæg). Kun to lande (LI og MT) rapporterede ikke om brug af biomasse⁸. Emissioner fra biomasse beløb sig i 2016 til cirka 141 millioner ton CO₂ (8 % af de rapporterede emissioner under EU ETS) sammenlignet med cirka 141 millioner ton CO₂ (7 % af de rapporterede emissioner under ETS i 2015). De samme to lande som sidste år (DE og SE) rapporterede om et lille forbrug af biobrændstof for tre luftfartøjsoperatører (sammenlignet med fire i 2015).⁹

Inden for de anlægskategorier, der er baseret på årlige emissioner¹⁰, viser 2016-oplysningerne, at cirka 72 % af anlæggene er anlæg i kategori A, knap 21 % er anlæg i kategori B, og kun lidt over 7 % er anlæg i kategori C. Mere end 6 202 anlæg blev indberettet som "anlæg med små emissionsmængder" (57,5 % af den samlede mængde).

EU ETS-anlæg, der involverer forbrændingsaktiviteter, kan findes i alle deltagerlande, mens olieraffinering, stålproduktion og produktion af cement, kalk, glas, keramik, papirmasse samt papir kan findes i de fleste lande. Hvad angår de EU ETS-aktiviteter, der udleder andre drivhusgasemissioner end CO₂, er der rapporteret om tilladelser for primær aluminium og perfluorcarboner (PFC-emissioner) i 13 lande (DE, ES, FR, GR, IS, IT, NL, NO, RO, SE, SI, SK og UK), mens der er rapporteret om tilladelser for salpetersyreproduktion og N₂O i 21 lande (gælder ikke CY, DK, EE, IE, IS, LI, LU, LV, MT, PT og SI). De andre N₂O-sektorer – adipinsyreproduktion samt glyoxal- og glyoxylsyreproduktion – er rapporteret i hhv. tre (DE, FR, IT) og to (DE, FR) lande. De samme to lande (FR og NO) som sidste år har erklæret CO₂-opsamlings- og lagringsaktiviteter.

Otte lande (DE, ES, FR, HR, IS, IT, SI, UK) har benyttet muligheden for at udelukke små udledere fra EU ETS, jf. artikel 27 i ETS-direktivet. Som i 2015 udgjorde de emissioner, som ikke var medtaget i 2016 omkring 4 millioner ton CO₂ (cirka 0,22 % af de samlede verificerede emissioner).

Ifølge artikel 21-indberetningerne i 2017 har syv lande (BE, DK, FR, HR, HU, LI, LT) indtil videre benyttet sig af bestemmelsen i artikel 13 i Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 ("forordning om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner"), der giver mulighed for at anvende forenklede overvågningsplaner i tilfælde af lav risiko for stationære anlæg. Kun Danmark har tilsluttet sig siden 2015. Med hensyn til luftfartøjsoperatører med lave emissioner har fire lande rapporteret brug af denne bestemmelse (BE, FI, IS og PL), hvor Belgien har været tilsluttet siden 2015.

⁸ Emissioner fra biomasse har nulværdi i EU ETS, dvs. at de skal rapporteres, men der skal ikke returneres kvoter for disse emissioner.

⁹ I henhold til artikel 21-rapporterne svarer emissionerne fra anvendelse af biobrændsel til mindre end 0,04 % af de samlede emissioner fra de pågældende luftfartsoperatører.

¹⁰ Se Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 181 af 12.7.2012, s. 30), hvor kategori C-anlæg udleder over 500 000 ton CO₂-ækvivalenter om året, kategori B-anlæg udleder mellem 500 000 og 50 000 ton CO₂-ækvivalenter om året, og kategori A-anlæg udleder under 50 000 ton CO₂-ækvivalenter om året. Derudover er "anlæg med små emissionsmængder" en delgruppe under kategori A-anlæg, der udleder under 25 000 ton CO₂e om året.

Med hensyn til dækningen af luftfartøjsoperatører blev det i 2016 rapporteret, at 503 luftfartøjsoperatører har en overvågningsplan (sammenlignet med 524 rapporteret for 2015, og 611 i 2014). Dette tyder på, at antallet af luftfartøjsoperatører inden for EU ETS er ved at stabilisere sig. Næsten 60 % (300) af de rapporterede operatører var kommercielle, mens 40 % (203) var ikke-kommercielle.¹¹ I alt 249 (næsten 50 %) betegnes som små udledere (sammenlignet med 274 (52 %) i 2015 og 329 (54 %) i 2014).

2.2. EU-registret og EU-transaktionsjournalen (EUTL)

EU-registret og EU-transaktionsjournalen (EUTL) sporer ejerskabet af de generelle kvoter og luftfartskvoter samt transaktionerne, der involverer dem, ved at registrere det skyldige beløb på deres konti og transaktioner mellem konti. Registerne føres og vedligeholdes af Kommissionen, mens de nationale registeradministratorer i alle 31 deltagende lande er kontaktpunkt for repræsentanterne for de over 15 000 konti (virksomheder og fysiske personer).

Mens EU-registret fører regnskab med de stationære anlæg og luftfartøjsoperatører, så kontrollerer, registrerer og autoriserer EUTL automatisk alle transaktioner mellem konti og sikrer dermed, at alle transaktioner opfylder EU ETS-bestemmelserne. Således gør de det muligt for de europæiske udledere, handlende og de 31 nationale myndigheder at udføre deres EU ETS-aktiviteter, f.eks. tildele gratis kvoter til stationære anlæg og luftfartsoperatører, registrere emissioner fra udledere (stationære anlæg og luftfart), give udledere, erhvervsdrivende og fysiske personer mulighed for at gennemføre færdige handler ved at overføre kvoter mellem konti og give udledere mulighed for at kompensere for deres emissioner ved at returnere kvoter.

* Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere

I 2016 fortsatte EU-registret med at levere pålidelige tjenester til europæiske udledere (stationære anlæg og luftfartsoperatører), forhandlere og nationale myndigheder.

Flere tekniske forbedringer samt forbedringer i anvendeligheden blev indført i registret. Forbedringerne vedrører funktioner i håndtering af brugerne, regnskaber og transaktioner samt godkendelsessystemet, som blev væsentligt forbedret med EU-Login.

I sommeren 2017 lancerede Kommissionen en undersøgelse af EU-registrets brugergrænseflade ved at bede brugerne om at give deres syn på den aktuelle grænseflades funktion. Målet var at forbedre brugeroplevelsen af registret.

¹¹ Et eksempel på en kommerciel luftfartsoperatør kan være et passagerflyselskab, som leverer tjenesteydelser til den brede offentlighed. Et eksempel på en ikke-kommerciel luftfartsoperatør kan være et privatejet fly.

3. KVOTEMARKEDETS FUNKTION I 2016

Dette kapitel indeholder oplysninger om udbud og efterspørgsel i ETS. Udbudssiden indeholder oplysninger om loftet, gratis kvoter, NER300-programmet, auktionering, undtagelsen for fuld auktionering for elsektoren samt brugen af internationale kreditter. Som et nyt element indeholder dette års rapport også et kapitel om kompensationsordninger for indirekte CO₂-omkostninger.

På efterspørgselssiden findes oplysninger om antallet af verificerede emissioner og metoderne til afbalancering af kvoteudbud og -efterspørgsel, f.eks. markedsstabilitetsreserven (MSR).

3.1. Udbud: Kvoter bragt i omsætning

3.1.1. Loft

Loftet er den absolutte mængde af drivhusgasser, der må udledes under EU ETS for at sikre, at målet for reduktion af emissioner nås. Loftet svarer til antallet af kvoter, der er bragt i omsætning i en given handelsperiode. I fase 3 anvendes et fælles EU-loft, som erstatter det tidligere system med nationale lofter.

Loftet i 2013 for emissioner fra stationære anlæg blev sat til 2 084 301 856 kvoter. Dette loft mindskes år for år med en lineær reduktionsfaktor på 1,74 % af den gennemsnitlige samlede mængde kvoter tilladt på årsbasis fra 2008-2012. Hermed sikres, at antallet af kvoter, som kan anvendes af stationære anlæg vil være 21 % lavere i 2020 sammenlignet med 2005.

Loftet i luftfartssektoren blev oprindeligt fastsat til 210 349 264 luftfartskvoter pr. år, hvilket er 5 % under det gennemsnitlige årlige niveau af emissioner fra luftfarten i 2004-2006. Dette øgede luftfartskvoterne til 116 524 pr. 1. januar 2014 som tilpasning af Kroatiens tiltrædelse af EU ETS. Loftet skulle afspejle lovgivningen i 2008*, som inkluderede luftfarten i EU ETS og bestemte, at alle flyvninger fra, til og inden for EØS skulle være omfattet af EU ETS. Dog blev anvendelsesområdet for EU ETS midlertidigt begrænset til flyvninger inden for EØS i perioden 2013-2016 for at støtte udviklingen af den globale ICAO-foranstaltning. Derfor har antallet af luftfartskvoter i 2013-2016 været betydeligt lavere end det oprindelige loft. Set i lyset af fremskridtet med den globale foranstaltning i oktober 2016 har Kommissionen foreslået at fortsætte den nuværende tilgang også efter 2016 (se afsnit 4).

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på inddragelse af luftfartsaktiviteter i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet.

Tabel 2 viser tallene for loftet for det årlige antal kvoter for stationære anlæg og luftfartskvoter¹² pr. år under fase 3 i EU ETS.

Tabel 2: ETS-loft 2013-2020

År	Årligt loft (anlæg)	Årlige luftfartskvoter i omsætning ¹³
2013	2 084 301 856	32 455 312
2014	2 046 037 610	41 681 025
2015	2 007 773 364	48 543 026
2016	1 969 509 118	38 034 475
2017	1 931 244 873	37 833 819 ¹⁴
2018	1 892 980 627	
2019	1 854 716 381	
2020	1 816 452 135	

¹² Antallet af tilladte luftfartskvoter i omsætning siden 2013 er resultatet af en bottom-up-tilgang med udgangspunkt i gratis tildeling (bestemt på basis af aktivitetsbaserede benchmarks for operatørernes aktivitet inden for EØS). Antallet af auktionerede kvoter afledes ud fra det faktum, at gratis kvoter (herunder en særlig reserve til senere fordeling til hurtigtvoksende luftfartøjsoperatører og nytilkomne) bør være 85 % af totalen, og auktionering bør være 15 %.

¹³ Antallet af luftfartskvoter i omsætning i årene 2017, 2018, 2019 og 2020 vil afhænge af resultatet af Kommissionens lovforslag (se afsnit 4).

¹⁴ De inkluderede auktioneringstal er fra august 2017 (jf. afsnit 4).

3.1.2. Udstedte kvoter

3.1.2.1. Gratis tildeling

Selv om auktionering i fase 3 er standardmetoden for tildeling af emissionskvoter til virksomheder, der deltager i EU ETS, vil et betydeligt antal kvoter stadig blive tildelt gratis frem til 2020 og derefter. Følgende principper finder anvendelse:

- Elproduktion får ikke længere gratis kvoter
- Kvoter fordeles gratis i henhold til EU-harmoniserede regler
- Gratis kvoter er baseret på resultatparametre for at styrke incitamentet til at reducere drivhusgasemissioner og belønne de mest effektive anlæg
- En EU-dækkende reserve for nytilkomne (NER) er blevet etableret. Reserven svarer til 5 % af den samlede mængde kvoter i fase 3.

Gratis kvoter tildeles industrianlæg, som skal tackle potentielle risici for kulstoflækager (en situation, hvor virksomhederne flytter produktionen til tredjelande med mere lempelige begrænsninger på drivhusgasemissioner på grund af omkostninger i forbindelse med EU's klimapolitik, og som potentielt kan føre til en stigning i deres samlede emissioner). De sektorer og delsektorer, der vurderes at være i væsentlig risiko for kulstoflækage, figurerer på en kulstoflækageliste*, der p.t. dækker perioden 2015-2019.

* Den aktuelle kulstoflækageliste findes på: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/ALL/?uri=CELEX:32014D0746>.

I løbet af fase 3 vil 39 % af den samlede mængde disponible kvoter blive tildelt gratis til industrien og elproduktionsanlæg for den varme, de producerer. Denne andel vil blive yderligere øget på grund af kvoterne til nytilkomne frem til 2020. Det er ikke muligt at fastsætte, hvor meget af reserven for nytilkomne der vil blive brugt de kommende år. Kommissionens konsekvensanalyse fra 2015¹⁵ peger imidlertid på, at det ifølge tendenserne ikke forventes, at mere end 2 % af loftet vil blive tildelt gratis fra reserven for nytilkomne. I fase 3 forventes gratis kvoter derfor at udgøre 41 % af den samlede mængde. Endvidere er ca. 2 % af det samlede loft anvendt til at finansiere udbredelsen af innovative kulstoffattige teknologier igennem NER300-programmet¹⁶. Auktionsandelen i fase 3 udgør således 57 %.

Nye anlæg og anlæg, der øger kapaciteten betydeligt, kvalificerede til yderligere gratis tildeling fra NER i fase 3. Den oprindelige NER havde efter fradrag af 300 mio. kvoter til NER300-programmet 480,2 mio. kvoter. 139,9 mio. kvoter er blevet reserveret til 654 anlæg for hele fase 3¹⁷. Den resterende NER, som beløber sig til 340,3 millioner kvoter, kan

¹⁵ SWD(2015) 135 final,

https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/revision/docs/impact_assessment_en.pdf.

¹⁶ NER300 er et støtteprogram for innovative kulstoffattige energidemonstrationsprojekter, som finansieres gennem monetarisering af 300 millioner kvoter fra NER (se afsnit 3.1.2.2.).

¹⁷ De fremlagte tal er fra juli 2017:

https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/allowances/docs/170711_status_table_ner.pdf.

https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/allowances/docs/170711_status_table_ner.pdf

fordeles i fremtiden. Det forventes dog, at et betydeligt antal af disse kvoter ikke vil blive tildelt.

Indtil juni 2017 var tildelingen blevet reduceret med ca. 301,9 mio. kvoter på grund af anlæg, der er lukket eller har reduceret den produktion eller produktionskapacitet, der er lagt til grund for beregning af fase 3-tildelingen.

Table 3: Antal kvoter (i mio.) tildelt gratis til industrien fra 2013 til 2017¹⁸

	2013	2014	2015	2016	2017
Gratis tildeling¹⁹ (EU28 + EØS- og EFTA-lande)	903,0	874,8	847,6	821,3	796,2
Tildelinger fra NER-reserven (investeringer i nye virksomheder og kapacitetsforøgelser)	11,2	14,6	17,3	18,3	17,6
Gratis kvoter, der ikke tildeles på grund af lukninger eller ændringer i produktion/produktionskapacitet	40,2	58,6	69,9	65,5	67,5

Da efterspørgslen efter gratis kvoter har været større end mængden af disponible kvoter, er tildelingen til alle anlæg, der er omfattet af EU ETS, blevet reduceret med den samme procentsats ved anvendelse af en "tværsektoriel korrektionsfaktor" (jf. bestemmelserne i ETS-direktivet). Korrektionsfaktoren er beregnet som en reduktion i gratistildelinger på ca. 6 % i 2013, der vil stige årligt, indtil man når op på ca. 18 % i 2020.

Den 28. april 2016 ugyldiggjorde Den Europæiske Unions Domstol²⁰ pr. 1. marts 2017 de tværsektorielle korrektionsfaktorværdier som fastsat i Kommissionens afgørelse 2013/448/EU (se tillæg 5 til bilaget). Som følge heraf reviderede Kommissionen værdierne fastsat i afgørelsen²¹ af 24. januar 2017 for at bringe dem i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols dom.

¹⁸ Tallene omfatter indberetninger, der er modtaget frem til juli 2017. Tallene kan blive ændret betragteligt i henhold til senere indberetninger fra medlemsstaterne.

¹⁹ Oprindelig mængde inden anvendelse af de reduktioner, der er nævnt nederst i tabellen.

²⁰ Den Europæiske Unions Domstol i dom af 28. april 2016 i de fælles sager C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 og C-391/14 til C-393/14 Borealis Polyolefine GmbH og andre mod Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft og andre, EU:C:2016:311.

²¹ Kommissionens afgørelse 2017/126/EU (EUT L 19 af 25.1.2017, s. 93).

3.1.2.2. NER300-programmet

NER300 er et omfattende finansieringsprogram for demonstrationsprojekter vedrørende innovativ lavemissionsenergi. Formålet med programmet er at demonstrere innovative teknologier til miljømæssigt forsvarlig CO₂-opsamling og -lagring (CCS-teknologier) samt til vedvarende energi (RES-teknologier) på kommerciel skala i EU.

NER300 finansieres ved monetarisering af 300 mio. emissionskvoter fra den NER, der er planlagt for fase 3 af EU ETS. Midlerne fra monetariseringen er tildelt projekter, der er udvalgt via to runder forslagsindkaldelser i henholdsvis december 2012 og juli 2014.

Som et resultat af de to forslagsindkaldelser, blev 38 RES-projekter og 1 CCS-projekt fordelt på 20 EU-medlemsstater til et samlet beløb på 2,1 mia. EUR. Heraf er fire allerede igangsat: bioenergiprojektet BEST i Italien, bioenergiprojektet Verbiostraw i Tyskland, Windpark Blaiken i Sverige og fra den 1. juli 2017 Veja Mate havvindmøllepark i den tyske del af Nordsøen.

I alt har 13 projekter hidtil nået deres endelige investeringsbeslutning, mens fire projekter er blevet annulleret. Kommissionen foreslog geninvestering af de uudnyttede midler fra de annullerede projekter, hvilket beløber sig til mindst 436 mio. EUR, igennem eksisterende finansielle instrumenter, dvs. InnovFin Energy Demo-projekter (EDP) og Connecting Europes låneinstrument, der begge administreres af Den Europæiske Investeringsbank (EIB). Til dette formål vedtog medlemsstaterne i maj 2017 en relevant ændring af NER300-afgørelsen²² godkendt²³ af Udvalget for Klimaændringer.

Tabel 4: NER300-projekter, der er blevet godkendt under den første og anden forslagsindkaldelse²⁴

	1. forslagsindkaldelse	2. forslagsindkaldelse
Planlagte projekter	1	17
Projekter med endelig investeringsbeslutning	11	2
Igangværende projekter	4	0
Tilbagetrukne projekter	4	0
I alt	20	19

²² Kommissionens afgørelse 2010/670/EU (EUT L 290 af 6.11.2010, s. 39).

²³ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/lowcarbon/ner300/docs/2017_draft_amendment_post_ccc_en.pdf

²⁴ I overensstemmelse med Kommissionens afgørelse 2010/670/EU skal der træffes en endelig investeringsbeslutning inden udgangen af 2016 for projekter, der er bevilget under den første forslagsindkaldelse, mens skal der skal træffes beslutning inden udgangen af juni 2018 for projekter, der er bevilget under den anden forslagsindkaldelse.

Der er ikke planlagt yderligere NER300-forslagsindkaldelser. Kommissionen fokuserer nu på gennemførelsen²⁵ af de projekter, som har modtaget finansiel støtte, og en hurtig geninvestering af ubrugte midler.

3.1.2.3. Kompensation for indirekte kulstofomkostninger

Som forklaret i afsnit 3.1.2.1 anses energiintensive industrier, som skønnes at være udsat for en risiko for kulstoflækage, at være berettigede til gratis kvoter til dækning af deres direkte kulstofomkostninger. Desuden kan EU's medlemsstater yde statsstøtte til nogle elektrointensive industrier som kompensation for deres indirekte kulstofomkostninger, dvs. stigninger i elpriserne fra kraftværkerne på grund af EU ETS.

For at sikre en harmoniseret gennemførelse af indirekte omkostningskompensation på tværs af medlemsstaterne og en minimal konkurrenceforvridning på det indre marked har Kommissionen vedtaget retningslinjer for statsstøtte* til EU ETS for perioden 2013-2020. Retningslinjerne fastlægger blandt andet støtteberettigede sektorer og maksimale beløb for kompensation for indirekte kulstofomkostninger. Statsstøtte, som ydes til dette formål, er delvis og aftager med tiden** og fastholder derfor incitamenterne for eleffektivitet og overgangen til "grøn" elektricitet i overensstemmelse med målsætninger i EU ETS.

* Retningslinjer for visse statsstøtteforanstaltninger som led i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner efter 2012 (EUT C 158 af 5.6.2012, s. 4).

** Den maksimale andel af støtteberettigede omkostninger falder fra 85 % i perioden 2013-2015 til 75 % for perioden 2016-2020.

Kommissionen har til dato godkendt 10 rammebestemmelser for statsstøtte til kompensation for indirekte kulstofomkostninger. Tabel 5 viser en oversigt over kompensationsordninger for indirekte CO₂-omkostninger godkendt siden 2013.

Tabel 5: Kompensationsordninger for indirekte CO₂-omkostninger godkendt inden for rammerne af ETS-retningslinjerne 2012²⁶

Medlemsstat	Godkendt loft for kompensationsordninger for indirekte CO ₂ -omkostninger / (årligt gennemsnitligt godkendt loft) i millioner	Ordningens varighed	Medlemsstaternes auktionsindtægter i 2016 (med undtagelse af luftfartskvoter) i millioner
UK	113 £ ²⁷ / (13-50)	2013-2020	419 EUR
DE	756 EUR ²⁸ / (203-350)	2013-2020	846 EUR
BE	113 EUR ²⁹ / (38)	2013-2020	107 EUR

²⁵ Et interaktivt kort over projektgennemførelser kan ses på: <https://setis.ec.europa.eu/NER300>.

²⁶ De ikke-fortrolige udgaver af alle beslutninger kan ses på webstedet for Generaldirektoratet for konkurrence: http://ec.europa.eu/competition/ejojade/isef/index.cfm?clear=1&policy_area_id=3

²⁷ Anslået budget er for 2013-2015.

²⁸ Anslået budget er for 2013-2015.

²⁹ Maksimalt anslået samlet budget afhænger af den anslåede kulstofpris

NL	156 EUR ³⁰ /(78)	2013-2020	142 EUR
EL	160 EUR ³¹ /(40)	2013-2020	147 EUR
LT	13,1 EUR / (1-3)	2014-2020	21 EUR
SK	250 EUR/ (35)	2014-2020	65 EUR
FR	364 EUR/ (61)	2015-2020	231 EUR
FI	149 EUR/ (30)	2016-2020	71 EUR
ES	5 EUR/ (1-3)	2013-2015	365 EUR
	106 EUR /(6-25)	2016-2020	

3.1.2.4. Auktionering af kvoter

Fra og med fase 3 i EU ETS er auktionering via det primære marked standardmetoden for tildeling af kvoter. Over halvdelen af kvoterne skal auktioneres i løbet af denne fase, idet denne andel stiger kontinuerligt gennem hele handelsperioden. Auktionerne reguleres af auktioneringsforordningen*, der indeholder bestemmelser om tidsfrister, administration og andre aspekter af, hvordan auktionerne skal finde sted, for at sikre en åben, gennemsigtig, harmoniseret og ikkediskriminerende proces.

* Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 302 af 18.11.2010, s. p.1).

Auktionerne i rapporteringsperioden fandt sted via følgende auktionsplatforme:

- Energy Exchange AG ("EEX"), der fungerer som den fælles auktionsplatform for de 25 medlemsstater, der deltager i den fælles udbudsprocedure, samt for Polen, som har fravalgt den fælles udbudsprocedure, men som endnu ikke har udpeget sin egen auktionsplatform. Fra den 5. september 2016 forestås auktionerne af EEX, der fungerer som den anden fælles auktionsplatform, udpeget den 13. juli 2016.
- EEX, der auktioneres for Tyskland som fravalgsauktionsplatform.
- ICE Future Europe (ICE), der auktioneres for Det Forenede Kongerige som fravalgsauktionsplatform.

Island, Liechtenstein og Norge er endnu ikke begyndt at auktionere kvoter.

I 2016 auktionerede EEX, der auktioneres på vegne af 27 medlemsstater (25 medlemsstater, der samarbejder om en fælles auktionsplatform, samt Tyskland og Polen), 89 % af den samlede auktionerede mængde, mens ICE auktionerede 11 % af den samlede mængde på vegne af Det Forenede Kongerige.

Den 4. maj 2017 blev auktion nummer 1 000 afholdt på tværs af platforme i henhold til auktioneringsforordningen. Antallet af auktioner var 1036 pr. 30. juni 2017.

³⁰ Anslået budget for 2014-2015.

³¹ Anslået budget for 2015-2018.

Tabel 6 er en oversigt over den mængde kvoter, der er auktionerede af EEX og ICE frem til den 30. juni 2017, herunder tidlige auktioner³² over generelle kvoter. Mængden af almindelige kvoter er fastsat under hensyn til afgørelse 1359/2013/EU om at udskyde 900 mio. kvoter fra 2014, 2015 og 2016. Antallet af luftfartskvoter er blevet fastsat under hensyn til de midlertidige undtagelser for luftfartssektoren ifølge afgørelse nr. 377/2013/EU og forordning (EU) nr. 421/2014.

Tabel 6: Den samlede mængde fase 3-kvoter auktioneret i 2012-2017

År	Almindelige kvoter	Luftfartskvoter
2012	89 701 500	2 500 000
2013	808 146 500	0
2014	528 399 500	9 278 000
2015	632 725 500	16 390 500
2016	715 289 500	5 997 500
2017 (frem til 1. april) ³³	241 935 000	0

Auktionerne blev generelt afviklet gnidningsløst, og clearing-priserne var generelt i overensstemmelse med priserne på det sekundære marked uden forekomst af væsentlige problemer eller hændelser. På grund af overgangen mellem den midlertidige auktionsplatform og den efterfølgende fælles auktionsplatform afholdt de 25 deltagende medlemsstater ingen auktioner i omkring en uge i august 2016.

Auktionen den 25. maj 2016 afholdt af EEX for Polen samt auktionen den 14. december 2016 afholdt af ICE for Det Forenede Kongerige blev annulleret i overensstemmelse med bestemmelserne i auktionsforordningen. For så vidt angår den polske auktion skyldtes dette, at mindsteprisen ikke var opfyldt, mens det samlede budvolumen for Det Forenede Kongeriges vedkommende ikke opfyldte det auktionerede volumen. Med disse er i alt fem auktioner blevet annulleret ud af de mere end 1 000 auktioner, som er blevet afholdt under auktioneringsforordningen siden slutningen af 2012. En oversigt over clearingpriserne for alle auktionerne, antallet af deltagere og dækningsgraden for auktioner med almindelige kvoter fra 2013 til den 30. juni 2017 findes i tillæg 2 til bilaget.

Auktionsplatformene offentliggør detaljerede resultater for den enkelte auktion på dedikerede websteder. Yderligere oplysninger om auktionernes resultater, herunder deltagelse,

³² Der er gennemført tidlige auktioner med fase 3-kvoter i 2012 på grund af den almindelige handelspraksis i elsektoren med at sælge el gennem terminssalg og foretage de nødvendige indkøb (herunder kvoter), når produktionen sælges.

³³ Desuden blev der mellem den 1. april og den 30. juni 2017 auktioneret 244 388 000 generelle kvoter. I overensstemmelse med de offentliggjorte auktionskalendere for 2017 vil yderligere 452 064 000 generelle kvoter blive auktioneret mellem juli og december 2017.

dækningsgrad og priser, kan findes i medlemsstaternes rapporter offentliggjort af Kommissionen³⁴.

De samlede indtægter fra auktionerne mellem 2012 og den 30. juni 2017 oversteg 18,4 mia. EUR (alene i 2016 var de samlede indtægter 3,79 mia. EUR). ETS-direktivet foreskriver, at mindst 50 % af auktionsindtægterne, inklusive alle indtægter fra kvoter, der tildeles med henblik på solidaritet og vækst, skal anvendes af medlemsstaterne til klima- og energirelaterede formål. Medlemsstaternes indtægter fra auktionering af ETS-kvoter beløb sig til 3,79 mia. EUR i 2016. Af oplysninger indsendt til Kommissionen fremgår det, at medlemsstaterne i 2016 i gennemsnit anvendte eller planlagde at anvende 80 % af disse indtægter til specifikke klima- og energirelaterede formål³⁵, selv om tallet varierer mellem landene³⁶.

3.1.2.5. Undtagelse fra auktionering af alle kvoter for energisektoren

En undtagelse fra de overordnede regler for auktionering er fastsat i ETS-direktivets artikel 10c for at muliggøre investeringer i modernisering af elsektoren i visse EU-medlemsstater. Otte ud af ti af de medlemsstater, der kan komme i betragtning*, gør brug af denne undtagelse og tildeler elproduktionsanlæg en mængde gratis kvoter under forudsætning af, at der gennemføres tilsvarende investeringer.

De gratis kvoter under artikel 10c trækkes fra den mængde, som den pågældende medlemsstat ellers ville bortauktionere. Alt efter de nationale regler for udnyttelse af undtagelsen kan elproduktionsanlæg få gratis kvoter til en værdi, der svarer til de investeringer, som de foretager i henhold til deres nationale investeringsplaner, eller som svarer til indbetalinger til en national fond, gennem hvilken sådanne investeringer finansieres.

* Bulgarien, Cypern, Tjekkiet, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Malta, Polen og Rumænien er kvalificerede til dispensation. Malta og Letland besluttede ikke at gøre brug heraf.

Antallet af kvoter tildelt gratis til elproducenter i 2016 er oplyst i tabel 1 i tillæg 1 til bilaget, mens det maksimale antal kvoter pr. år er oplyst i tabel 2 i tillæg 1.

Den samlede værdi af de rapporterede investeringsomkostninger for perioden 2009-2016 er ca. 11 mia. EUR. Omkring 80 % heraf er afsat til opgradering og reovering af infrastrukturen, mens resten er afsat til rene teknologier eller diversificering af forsyningen. Nogle eksempler på investeringer omfatter reduktion af energiforbruget til elproduktion i Litauen, udskiftning af isolering på eksisterende dampdistributionslinjer i Tjekkiet samt opførelsen i Bulgarien af en kraftvarmehenhed hovedsageligt fyret med naturgas.

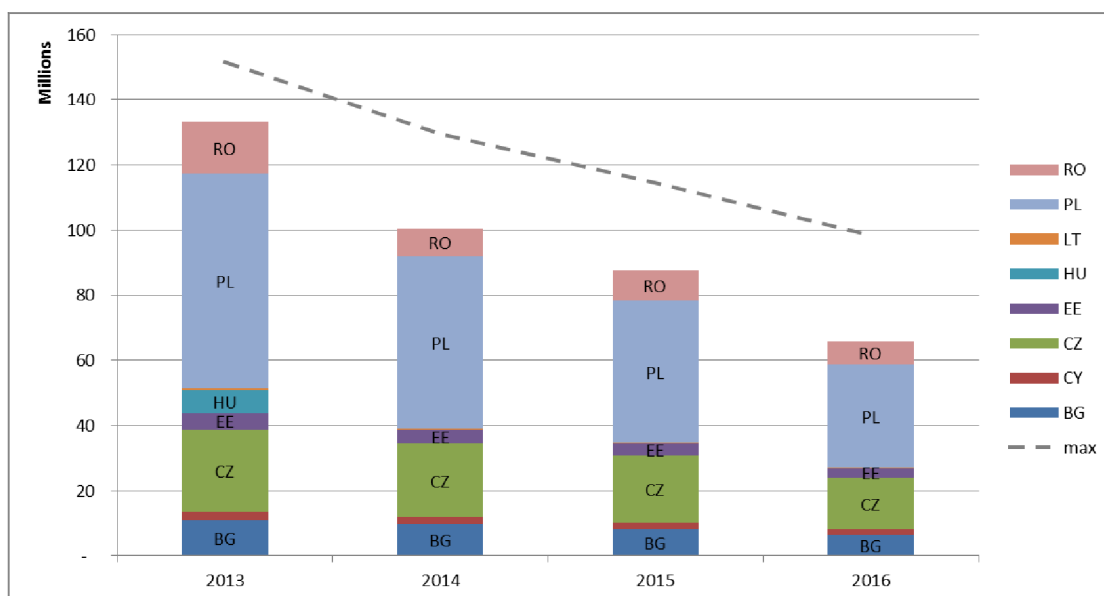
³⁴ Sådanne rapporter er tilgængelige på Kommissionens særlige websted på http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/auctioning/documentation_en.htm.

³⁵ Se artikel 10, stk. 3, i ETS-direktivet.

³⁶ En analyse af anvendelsen af auktionsindtægterne fra medlemsstaterne er tilgængelig på: https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/auctioning/docs/auction_revenues_report_2017_en.pdf.

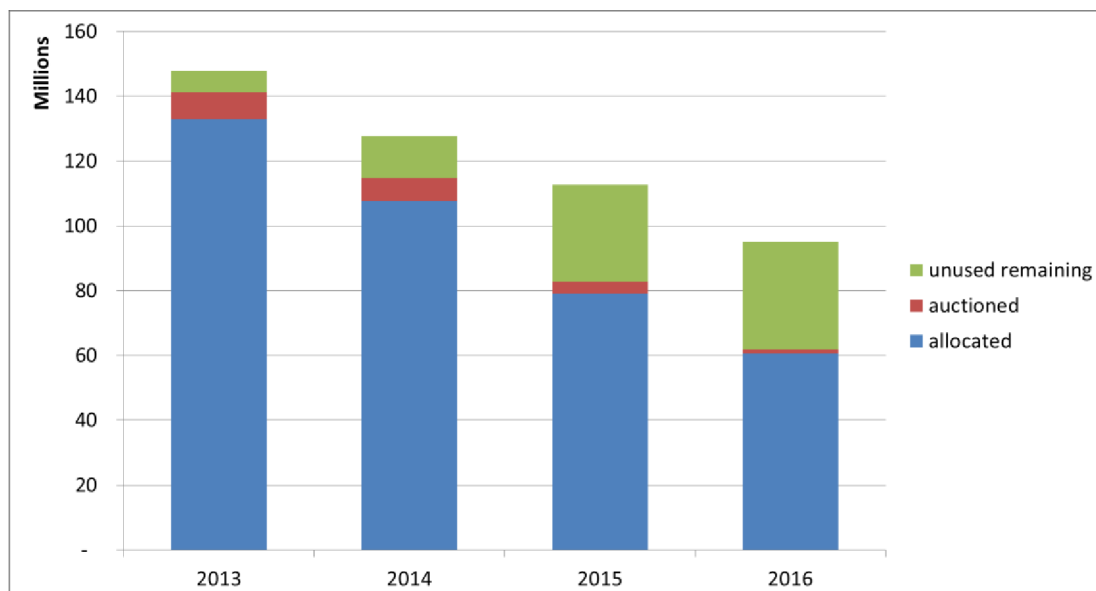
Kvoter, der ikke tildeles gratis, auktioneres. Figur 1 viser mængden af kvoter, som de medlemsstater, der kan komme i betragtning, har anmodet om i årene 2013-2016.

Figur 1: Kvoter tildelt gratis i overensstemmelse med artikel 10c



Figur 2 viser i hvilket omfang 10c-kvoter er blevet tildelt, auktioneret eller ikke er blevet udnyttet. Eksempelvis er ca. 82 mio. ubrugte kvoter blevet trukket fra Polens af auktionerede kvoter mellem 2013 og 2016, men er endnu ikke blevet tildelt gratis eller føjet til auktionerne.

Figur 2: Fordeling af kvoter (tildelte, auktionerede, uudnyttede)



Tildelte kvoter

	Auktionerede kvoter
	Uudnyttede kvoter

Tabel 7 viser mængden af uudnyttede kvoter, som er fratrukket for årene frem til 2016, og som er blevet auktioneret i perioden 2013-2016, samt antallet af resterende ubrugte kvoter.

Tabel 7: Behandling af uudnyttede 10c-kvoter 2013-2016

Medlemsstat	Antal uudnyttede 10c-kvoter Auktioneret (i millioner)	Antal resterende uudnyttede kvoter ³⁷ (i millioner)
BG	6,9	0,0
CY	0,0	0,0
CZ	0,1	0,2
EE	0,2	0,3
HU	0	0,9
LT	0,3	0,6
PL	0,0	82,8
RO	8,8	6,6
I alt	16,3	90,5

3.1.3. Internationale kreditter

³⁷ Omfatter mængder fra auktionskalenderen i 2017.

Deltagerne i EU ETS kan benytte deres internationale kreditter fra Kyotoprotokollens mekanisme for bæredygtig udvikling (CDM) og den fælles gennemførelse til opfyldelse af deres EU ETS-forpligtelser frem til 2020*. Disse kreditter er finansielle instrumenter, som repræsenterer kulstof i ton, der er fjernet eller nedbragt fra atmosfæren som et resultat af et emissionsreducerende projekt. I fase 3 returneres kreditter ikke længere direkte, men kan i stedet ombyttes når som helst i løbet af kalenderåret for kvoter.

En række kvalitetsstandarder gælder for EU ETS-deltagernes brug af kreditter, der ikke må omfatte nukleare projekter, projekter, som vedrører nyplantning og genplantning af skov, eller nye projekter registreret efter 2012 i andre lande end de mindst udviklede. Der er også maksimale grænser for, hvor store kreditter driftsledere og luftfartsoperatører maksimalt kan benytte**.

* CDM- og JI-projekter genererer CO₂-kreditter i henhold til Kyotoprotokollen: Godkendte emissionsreduktioner (CER'er) og emissionsreduktionsenheder (ERU'er). Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013 fastsætter, at ERU'er, der udstedes af tredjelande uden retligt bindende, kvantificerede emissionsmål fra 2013 til 2020, som anført i Dohaændringen til Kyotoprotokollen, eller som ikke har deponeret et ratifikationsinstrument vedrørende en sådan ændring, kun bør stå i EU-registret, hvis de er certificeret til at vedrøre emissionsreduktioner, der verificeres at have fundet sted før 2013.

** Kommissionens forordning (EU) nr. 1123/2013 af 8. november 2013 om fastsættelse af internationale kreditanvendelsesrettigheder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 299 af 9.11.2013,

Selv om det præcise antal internationale kreditanvendelsesrettigheder i fase 2 og 3 (2008-2020) delvist vil afhænge af mængden af fremtidige verificerede emissioner, vurderer markedsanalytikere, at der vil blive tale om ca. 1,6 mia. kreditter. Pr. 30. juni 2017 var 1,48 mia. internationale kreditter blevet anvendt eller ombyttet, svarende til over 90 % af det anslåede tilladte maksimum.

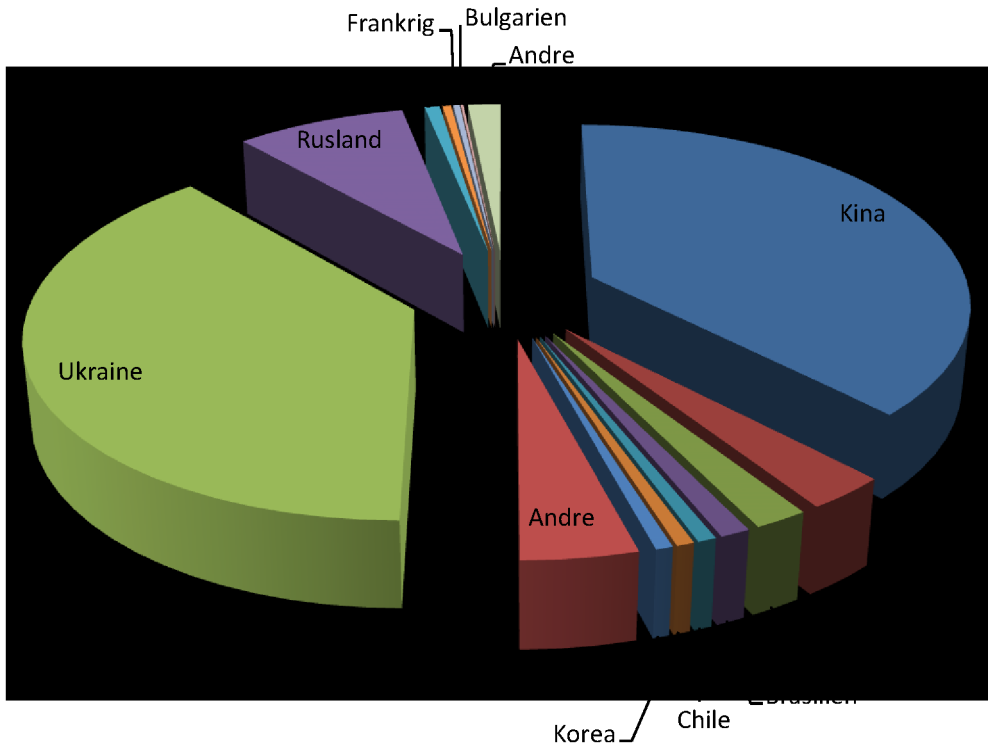
Figur 3 viser ombytningen af internationale kreditter. Der findes en komplet oversigt i tillæg 3 til bilaget.

Figur 3: Oversigt over internationale kreditter ombyttet pr. 30. juni 2017

Ombyttede internasjonale kreditter pr. 30. juni 2017

ERU'er (46%)

CER'er (54%)



3.2. Efterspørgsel: Kvoter, der er taget ud af omsætning

I henhold til oplysningerne i EU-registret vurderes drivhusgasemissionerne fra anlæg, der deltager i ETS, at være faldet med 2,9 % i 2016 sammenholdt med 2015. Dette markerer en faldende tendens i emissioner siden starten af systemets fase 3 i 2013

Tabel 8: Verificerede emissioner (i mio. ton CO₂-ækvivalenter)

År	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Samlede verificerede emissioner	1904	1867	1908	1814	1803	1750
Ændring i forhold til år x-1	-1,8 %	-2 %	2,2 %	-4,9 %	-0,6 %	-2,9 %
Verificerede emissioner fra elsektoren	1,185	1,181	1,128	1,039	1,031	982
Ændring i forhold til år x-1		-0,3 %	-4,4 %	-7,9 %	-0,8 %	-4,8 %
Verificerede emissioner fra industrianlæg	720	686	780	775	772	768
Ændring i forhold til år x-1		-4,6 %	13,7 %	-0,7 %	-0,4 %	-0,5 %
Realvækst i BNP EU28	1,7 %	-0,5 %	0,2 %	1,7 %	2,2 %	1,9 %

BNP-data indberettet på:

<http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table.do?tab=table&init=1&plugin=1&language=en&pcode=tec00115>

(adgang juli 2017). Verificerede luftfartsemissioner er angivet separat i afsnit 4.

Som det fremgår af tabellen, har forbrændingsaktiviteter været den primære drivkraft i de verificerede emissionsreduktioner.

I 2016 blev 63 573 kvoter annulleret frivilligt. I alt er der indtil videre rapporteret om 267 933 frivilligt annullerede kvoter.

3.3. Ligevægt mellem udbud og efterspørgsel

I starten af fase 3 var EU ETS kendetegnet ved en stor uligevægt mellem udbud af og efterspørgsel efter kvoter. Der var således et overskud på ca. 2,1 mia. kvoter i 2013. Overskuddet faldt lidt i 2014 og faldt derefter betydeligt til 1,78 mia. kvoter i 2015 og 1,69 mia. kvoter i 2016. Dette afspejler virkningen af en yderligere reduktion af udbuddet af kvoter i 2016, som var det sidste år med udskydningsforanstaltningen, med 200 millioner. Da emissionerne i 2016 faldt med cirka 2,9 %, blev den virkning, den lavere efterspørgsel havde på overskuddet, delvist udlignet af det reducerede udbud.

For at imødegå den strukturelle uligevægt mellem udbud og efterspørgsel af kvoter blev etableringen af en markedsstabilitetsreserve (MSR) aftalt i 2015 for at gøre auktionsudbuddet

af emissionskvoter mere fleksibelt. I den sidste ende vil de udskudte kvoter blive overført til reserven, som vil være operativ fra januar 2019.

Et nøglebegreb for markedsstabilitetsreservens funktion er den samlede mængde kvoter i omsætning (TNAC). Der føjes kvoter til reserven, hvis den samlede mængde kvoter i omsætning ligger over en foruddefineret øvre grænse (833 mio. kvoter), og der frigives kvoter fra reserven, hvis antallet ligger under en foruddefineret nedre grænse (under 400 mio. kvoter)*. På den måde absorberer eller frigiver markedsstabilitetsreserven (MSR) kvoter, hvis den samlede mængde kvoter i omsætning ligger uden for det foruddefinerede interval. Udskudte og såkaldt ikketildelte** kvoter vil også blive absorberet af reserven.

* Eller hvis der vedtages foranstaltninger i henhold til artikel 29a i ETS-direktivet.

** Ikketildelte kvoter er kvoter, der ikke er tildelt, jf. artikel 10a, stk. 7, i ETS-direktivet, dvs. resterende kvoter i reserven for nytillkomne (NER-reserven), samt kvoter, der er omfattet af artikel 10a, stk. 19 og 20, dvs. kvoter afsat til gratis tildeling til anlæg, men som ikke er blevet tildelt på grund af (delvist) driftsophør eller væsentlige kapacitetsnedskæringer. De facto "ikketildelte" kvoter, som stammer fra anvendelsen af den relevante kulstoflækagefaktor på sektorer, der ikke er omfattet af kulstoflækagelisten i den indeværende periode, såvel som kvoter, der ikke er tildelt i henhold til ETS-direktivets artikel 10c, skal efter planen ikke placeres i markedsstabilitetsreserven under artikel 1, stk. 3, i afgørelse (EU) 2015/1814. Sådanne kvoter er derfor ikke omfattet (jf. s. 225 i konsekvensanalysen (SWD(2015) 135 final), som ledsager forslaget om revision af ETS.

Den samlede mængde kvoter i omsætning, som er relevant for at fastsætte antallet af kvoter, der absorberes og frigives af markedsstabilitetsreserven (MSR), beregnes efter følgende formel:

Samlet mængde kvoter i omsætning = udbud - (efterspørgsel³⁸ + kvoter i markedsstabilitetsreserven)

Udbuddet af emissionskvoter består af de kvoter, der er opsparet i fase 2 i EU ETS (2008-2012), auktionerede kvoter, gratis tildelte kvoter samt kvoterne i NER-reserven, mens efterspørgslen bestemmes af anlæggenes emissioner og de annullerede kvoter. Der findes flere oplysninger i tabel 1 i tillæg 4 til bilaget.

Udgangspunktet for fastsættelse af den samlede mængde kvoter i omsætning er antallet af resterende kvoter i fase 2 i EU ETS, der ikke er returneret eller annulleret³⁹. Denne "samlede opsparring" på i alt 1 749 540 826 kvoter⁴⁰ repræsenterer således det nøjagtige antal ETS-kvoter, der er i omsætning i starten af den tredje ETS-handelsperiode.

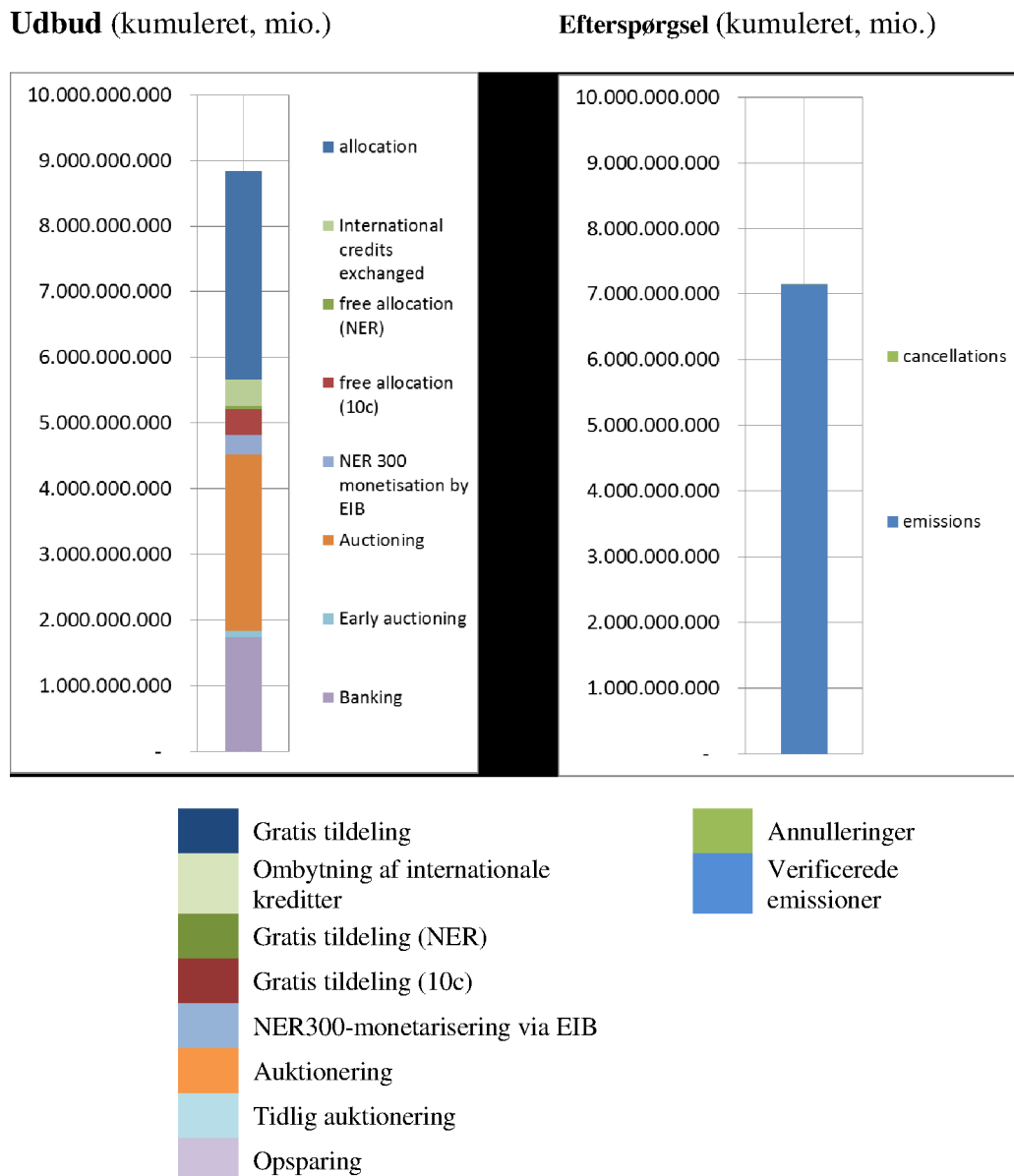
³⁸ Omfatter også annullerede kvoter.

³⁹ Disse kvoter er blevet erstattet med fase 3-kvoter ved udgangen af den anden handelsperiode. Ingen andre kvoter fra før den tredje handelsperiode bidrager til den samlede mængde kvoter i omsætning. En nærmere beskrivelse af, hvordan emissionskvoter opspares, kan findes på: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/registry_en#tab-0-2.

⁴⁰ Dette tal omfatter ikke tidlige auktioner med fase 3-kvoter, der har fundet sted i 2012, men afspejler brugen af internationale kreditter før starten af fase 3. Det samlede antal internationale kreditter, der er anvendt siden 2008, kan ses i afsnit 3.1.3.

Rapporten for det europæiske kvotemarked muliggør konsolidering af tallene for udbud og efterspørgsel, der er offentliggjort under iagttagelse af tidsfristerne for rapportering, jf. ETS-direktivet og dets gennemførelsesbestemmelser. Tidslinjen, relevante data og anvendelsesområde er angivet i tabel 2 i tillæg 4 til bilaget. Figur 4 viser sammensætningen af udbud og efterspørgsel i 2016. De relevante data er også blevet offentliggjort som en del af meddelelsen om det samlede antal kvoter i omsætning (TNAC) for forslag til markedsstabilitetsreserven (MSR)⁴¹.

Figur 4: Sammensætning af kumuleret udbud og efterspørgsel frem til udgangen af 2016



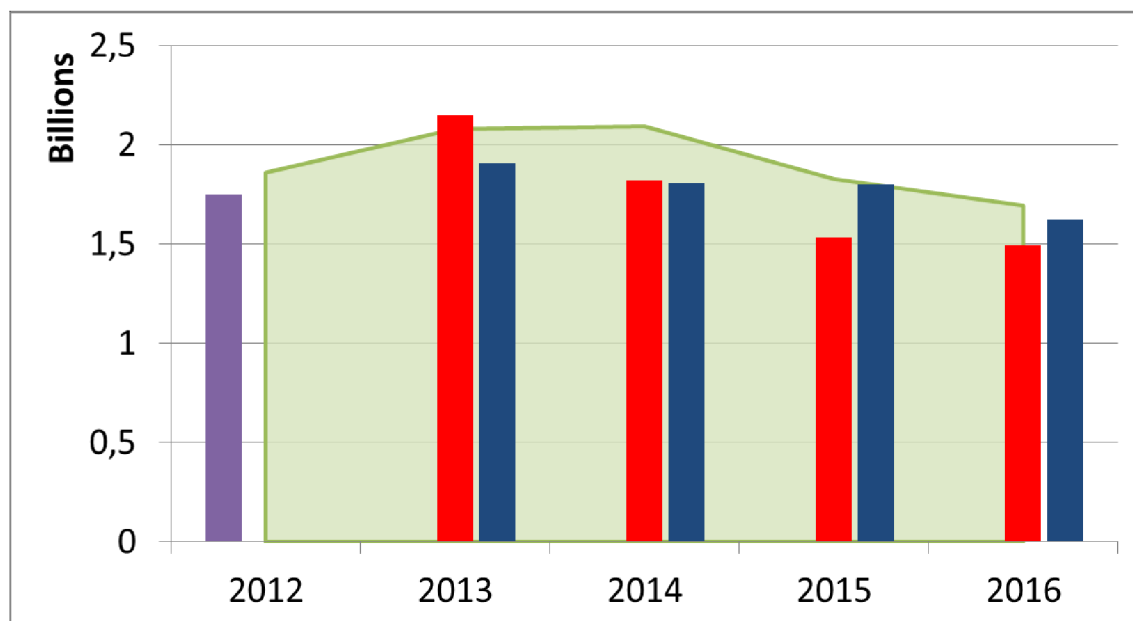
⁴¹ C(2017) 3228 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2017_3228_en.pdf





Da markedsstabilitetsreserven tages i anvendelse i 2019, vil Kommissionen hvert år medio maj offentliggøre den samlede mængde kvoter i omsætning i det foregående år. I maj 2017, blev TNAC offentliggjort for første gang og løb op i 1 693 904 897 kvoter⁴².

Figur 5⁴³ viser udviklingen i de kumulative tal for udbud og efterspørgsel i EU ETS frem til udgangen af 2016. I 2013 lå udbuddet på over 2 mia. kvoter, mens efterspørgslen lå lavere på omkring 1,9 mia. kvoter. I 2014 faldt både det samlede udbud og den samlede efterspørgsel til ca. 1,8 mia. kvoter. I 2015 faldt udbuddet yderligere til 1,5 mia. kvoter, mens efterspørgslen faldt marginalt. I de følgende år forblev emissionerne stabile eller faldt, mens udbuddet af kvoter faldt i større omfang som et resultat af udskydningsforanstaltningen.

Antallet af overskydende kvoter steg således i 2013 til over 2 mia. kvoter, var stabilt i 2014 og faldt derefter i 2015 til ca. 1,8 mia. kvoter. I 2016 blev emissionerne reduceret sammenholdt med 2015, men efterspørgslen var stadig større end udbuddet. TNAC, der blev offentliggjort i maj 2017, er dermed det laveste siden starten af den nuværende handelsperiode.

Figur 5: Udviklingen i udbud og efterspørgsel i 2013-2016



	Efterspørgsel
	Udbud
	Fase 2-opsparing i alt
	Overskud

⁴² C(2017) 3228 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2017_3228_en.pdf

⁴³ Tallene for 2013-2016 er baseret på de allerseneste data for disse år, som de fremgår af EU's transaktionsjournal (EUTL). Det betyder, at de kan omfatte nylige data relateret til 2013, 2014, 2015 og 2016.

4. LUFFTART

Luftfartssektoren har været en del af EU ETS siden 2012. Den oprindelige lovgivning omfattede alle flyvninger ind og ud af det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS). EU besluttede imidlertid at begrænse forpligtelserne for 2012-2016 til flyvninger inden for EØS for at støtte udviklingen af ICAO's globale foranstaltning til reduktion af luftfartens emissioner.

I oktober 2016 vedtog ICAO-forsamlingen en resolution om kulstofmodregning og reduktionsprogrammet for den internationale luftfart (CORSIA), som starter i 2021. CORSIA er tænkt som en kulstofmodregningsordning med det formål at stabilisere emissionerne fra den internationale luftfart på niveauerne for 2020.

EU-medlemsstaterne har meddelt⁴⁴ deres hensigt om at tilslutte sig ICAO's globale ordning⁴⁵ fra starten, såfremt visse betingelser opfyldes. Kommissionen har foreslået frem til anvendelsen af den globale foranstaltning⁴⁶ fortsat at anvende samme EU ETS-tilgang for luftfarten efter 2016, dvs. at fastholde det geografiske anvendelsesområde til inden for EØS. Forslaget fastholder også de samme undtagelser og den samme tilgang til tildeling af kvoter til flyselskaber, for hvilke en lineær reduktionsfaktor vil gælde fra 2021, og forudser en ny gennemgang med henblik på at overveje, hvordan CORSIA kan gennemføres i EU-retten via en revision af EU ETS-direktivet. Der blev opnået politisk enighed om forslaget i oktober 2017.

Med hensyn til udviklingen i luftfartens emissioner inden for EU ETS steg de verificerede emissioner fortsat i 2016, hvor de udgjorde 61 mio. ton CO₂, en stigning på 7,9 % sammenlignet med 2015.

Den gratis tildeling udgjorde lidt over 32,0 mio. kvoter i 2016⁴⁷. Mængden af bortauktionerede kvoter mellem januar og december 2016 var ca. 6 mio.

I 2017 – frem til vedtagelsen af lovgivningsforslaget om EU ETS for luftfart – blev der udstedt kvoter i overensstemmelse med anvendelsesområdet inden for EØS. Den justerede gratis tildeling udgjorde lidt over 32 mio. kvoter i 2017⁴⁸. Desuden blev næsten 1,1 million gratis kvoter tildelt fra den særlige reserve for nytilkomne og hurtigt voksende operatører. Dette er den første af fire årlige udstedelser svarende til perioden 2013-2020. Mængden af kvoter, som skal auktioneres i 2017, vil være proportional med det samlede antal udstedte

⁴⁴ https://ec.europa.eu/transport/modes/air/news/2016-09-09-bratislava-declaration_en

⁴⁵ ICAO's resolution om CORSIA findes på:

https://www.icao.int/Meetings/a39/Documents/Resolutions/a39_res_prov_en.pdf.

⁴⁶ COM(2017) 054 final, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=COM:2017:0054:FIN>.

⁴⁷ Data fra juni 2017.

⁴⁸ Data fra juni 2017.

kvoter. Tabel 9 viser en oversigt over verificerede emissioner, gratis tildelte kvoter og auktioneringsmængde for luftfartssektoren siden starten af fase 3 i EU ETS.

Tabel 9: Verificerede emissioner og tildeling af kvoter til luftfartssektoren

År	2013	2014	2015	2016	2017
Verificerede emissioner (i mio. ton CO₂-ækvivalenter)	53 495 902	54 822 754	57 085 143	61 124 583	
Ændringer i verificerede emissioner i forhold til år x-1		1 326 852	2 262 389	4 039 440	
Gratis tildeling (EU28 + EØS- og EFTA-lande)	32 455 312	32 403 025	32 152 526	32 036 975	32 018 239
Gratis tildeling fra den særlige reserve for nyttilkomne og hurtigt voksende operatører	0	0	0	0	1 085 080
Auktioneret mængde kvoter	0	9 278 000	16 390 500	5 997 500	4 730 500 ⁴⁹

Mængden af kvoter til luftfart, der blev bortauktioneret i perioden 2013-2015, afspejler medlovgiverens beslutning fra 2013 om at "stoppe uret"⁵⁰ og begrænse klimaforpligtelserne til flyvninger inden for EØS for at støtte udviklingen af ICAO's globale foranstaltning. Overholdelse for luftfartssektoren blev udskudt, og ingen luftfartskvoter blev auktioneret i 2012 og 2013. Mængden fra 2012 blev således bortauktioneret i 2014, mens overholdelse fandt sted i 2015 for luftfartsemissioner fra 2013 og 2014.

⁴⁹ Oplysninger fra august 2017, https://ec.europa.eu/clima/news/2017-auction-calendars-aviation-allowances-published_en

⁵⁰ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 377/2013/EU af 24. april 2013 om midlertidig fravigelse fra direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet EØS-relevant tekst (EUT L 113 af 25.4.2013, s. 1).

5. MARKEDSTILSYN

En væsentlig del af de daglige kvotetransaktioner sker i form af derivater (futures, forwards, optioner, swaps), der allerede er underlagt reguleringen af de finansielle markeder i EU. Denne regulering erstattes af det nye direktiv om finansielle markeder (MiFID2*-pakken), der vil være gældende fra og med januar 2018.

I henhold til dette nye direktiv skal emissionskvoter også klassificeres som finansielle instrumenter. Det betyder, at de regler, der gælder for traditionelle finansielle markeder (dem, som omfatter handel med CO₂-derivater på førende platforme eller over-the-counter (OTC)), også kommer til at gælde det sekundære kvotemarkeds spotsegment, således at der her kommer til at gælde de samme regler som på markedet for derivater hvad angår gennemsigtighed, investorbekyttelse og integritet.

I kraft af krydshenvisninger til MiFID2-pakkens definitioner af finansielle instrumenter vil andre dele af lovgivningen vedrørende finansielle markeder også finde anvendelse. Dette gælder navnlig markedsmisbrugsforordningen (MAR)**, der dækker transaktioner med emissionskvoter og adfærd i forbindelse hermed, både på sekundære og primære markeder. På samme måde vil en krydshenvisning til MiFID2 i hvidvaskningsdirektivet*** udløse obligatorisk anvendelse af kundelegitimationskontrol, der skal udføres af MiFID-licenserede CO₂-handlere på det sekundære spotmarked for emissionskvoter****.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU.

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (markedsmisbrugsforordningen) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF.

*** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF.

**** Omhyggelig kontrol er allerede obligatorisk på det primære marked og på det sekundære marked for

MiFID2 og markedsmisbrugsforordningen, der begge er vedtaget i 2014, fastlægger, at de almindelige betingelser i et vist omfang skal tilpasses til kvotemarkedets særlige forhold (se rapporten om situationen på det europæiske kvotemarked i 2015).

Flere foranstaltninger, der regulerer detaljerede aspekter af bestemmelserne i MiFID2⁵¹ og MAR⁵² blev vedtaget i 2016 og 2017.

⁵¹ https://ec.europa.eu/info/law/markets-financial-instruments-mifid-ii-directive-2014-65-eu/amending-and-supplementary-acts/implementing-and-delegated-acts_en.

⁵² https://ec.europa.eu/info/law/market-abuse-regulation-eu-no-596-2014/amending-and-supplementary-acts/implementing-and-delegated-acts_en.

5.1. Juridisk og skattemæssig behandling af emissionskvoter

Den juridiske og skattemæssige behandling af emissionskvoter varierer fra land til land, da disse to aspekter ikke er defineret i ETS-direktivet. I stedet har landene som en del af deres artikel 21-rapport pligt til årligt at meddele om deres nationale ordninger vedrørende kvoternes juridiske og skattemæssige behandling. Til trods for manglende harmonisering har et modent og meget likvidt marked imidlertid udviklet sig i løbet af det seneste årti. Det nuværende regelsæt giver det nødvendige retlige fundament for et gennemsigtigt og likvidt kvotemarked, samtidig med at markedets stabilitet og integritet

Den nationale behandling af kvoter varierer fra behandling som finansielle instrumenter og immaterielle aktiviteter til behandling som ejendomsrettigheder og råvarer. Ifølge artikel 21-meddelelserne i 2017 har mindst fire lande gennemført eller planlægger ændringer i national lovgivning, for det meste om ændringsforslag om gennemførelsen af MiDIF2.

Med hensyn til den skattemæssige behandling af kvoterne har kun tre lande rapporteret, at udstedelse af emissionskvoter pålægges momsafgift. Til gengæld lægges der moms på transaktioner med emissionskvoter på det sekundære marked i de fleste deltagerlande (gælder ikke CY, EE, IS og LI). De fleste lande rapporterer, at de anvender reglen om omvendt betalingspligt⁵³ på transaktioner med emissionskvoter. Emissionskvoter til virksomheder kan også beskattes yderligere (f.eks. gennem selskabsskat eller indkomstskat for selskaber). Femten lande har rapporteret, at en sådan beskatning ikke finder anvendelse.

Som nævnt i den foregående rapport om kvotemarkedet, gennemfører Kommissionen i øjeblikket en undersøgelse af ETS-kvoternes juridiske natur.

I en nylig præjudiciel afgørelse⁵⁴ af 8. marts 2017 har Domstolen undladt at definere karakteren af kvoter (se tillæg 5 til bilaget).

⁵³ Den omvendte betalingsmekanisme flytter ansvaret for momsbetalingen fra sælgeren til køberen af en vare eller en tjenesteydelse og udgør en effektiv beskyttelse mod momssvig.

⁵⁴ Dom afsagt af Domstolen den 8. marts 2017 i sagen C-321/15 ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA mod État du Grand-duché de Luxembourg, EU:C:2017:179.

6. OVERVÅGNING, RAPPORTERING OG VERIFICERING AF EMISSIONER

Overvågningen, rapporteringen og verifikationen (MRV) af drivhusgasemissioner skal være robust, gennemsigtig, konsistent og nøjagtig, hvis EU ETS skal kunne fungere effektivt. Det suppleres af et velfungerende akkrediteringsystem for at sikre en passende kvalitet af tredjepartsverifikatorer. Kravene til overvågning, rapportering og verifikation er harmoniseret i overvågnings- og rapporteringsforordningen (MRR) samt i akkrediterings- og verifikationsforordningen (AVR).

Overvågningssystemet i EU ETS er udviklet som en "modul"-tilgang, som muliggør en høj grad af fleksibilitet for driftsledere for at sikre omkostningseffektivitet, mens der samtidig opnås en høj pålidelighed af de overvågede emissionsdata. Med henblik herpå er flere overvågningsmetoder tilladt ("beregningsbaserede" eller "målingsbaserede" samt "alternative løsninger"). Metoderne kan kombineres for dele af et anlæg. For luftfartøjsoperatører er kun beregningsbaserede tilgange mulige. Her er brændstofforbruget det centrale parameter, som skal fastsættes for flyvninger omfattet af EU ETS. Kravet om, at anlæg og luftfartsoperatører skal have en overvågningsplan godkendt af den kompetente myndighed på grundlag af MRR, forhindrer vilkårlige valg af overvågningsmetoder og tidsmæssige udsving.

Med akkrediterings- og verifikationsforordningen indføres der en EU-harmoniseret tilgang til akkreditering af verifikatorer i fase 3 og frem. En verifikator, der er en juridisk person/enhed, skal for at kunne udføre verifikationer i overensstemmelse med akkrediterings- og verifikationsforordningen akkrediteres af et nationalt akkrediteringsorgan. Det nye ensartede akkrediteringsystem har den fordel, at verifikatorerne kan operere i alle deltagerlande under anvendelse af gensidig anerkendelse

6.1 Generel udvikling

Kommissionen vil fortsat søge at forbedre relevante vejledninger og skabeloner, så det bliver lettere at opfylde kravene i overvågnings- og rapporteringsforordningen⁵⁵ og akkrediterings- og verifikationsforordningen⁵⁶. I den henseende er en ny vejledning om EU ETS-inspektion blevet udarbejdet for at understøtte koordineringen af medlemsstaternes respons på en anbefaling fra Revisionsretten om at anvende en mere sammenhængende og effektiv ramme for gennemførelse af EU ETS-kontroller, herunder inspektioner.

Kommissionen fortsætter også med at tilskynde til forbedringer i landenes gennemførelse af overvågning, rapportering, verifikation og akkreditering inden for EU ETS. Hvor det er

⁵⁵ Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 181 af 12.7.2012, s. 30).

⁵⁶ Kommissionens forordning (EU) nr. 600/2012 af 21. juni 2012 om verifikation af rapporter om drivhusgasemissioner og rapporter om tonkilometer og akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 181 af 12.7.2012, s. 1).

relevant, er anvisningerne blevet præciseret, og der er arrangeret kurser for at imødegå nogle af de vigtigste udfordringer i handlingsplanerne og bistå de enkelte lande⁵⁷.

Det konstateres, at overholdelsessystemets effektivitet er blevet bedre, siden overvågnings- og rapporteringsforordningen gav landene mulighed for at gøre elektronisk indberetning obligatorisk. De fleste deltagerlande rapporterer om brug af skabeloner eller systemer baseret på de mindstekrav, der er fastsat af Kommissionen. I 2017 har 14 medlemsstater angivet, at de anvender en eller anden form for automatisk IT-system til deres ETS-rapportering (sammenholdt med 13 i 2016 og 10 i 2015).

Som nævnt i den foregående rapport om kvotemarkedet, lancerede Kommissionen i maj 2016 DECLARE ETS MRVA, der er et webbaseret system udviklet til at understøtte forpligtelser i relation til ETS-overvågningsplaner, årlige emissionsindberetninger, kontrolrapporter og deltagerlandenes rapporter om forbedring.

6.2 Anvendt overvågning

Ifølge artikel 21-rapporterne indsendt i 2017 bruger de fleste anlæg en beregningsbaseret metode⁵⁸. Kun 150 anlæg (mindre end 1,5 %) i 23 lande rapporterede at benytte kontinuerlige emissionsmålesystemer, oftest i Tyskland og Tjekkiet. Dette er et land mere end sidste år, men i alt et anlæg mindre.

Kun 11 lande rapporterede om brug af den alternative løsning på i alt 36 anlæg, svarende til omkring 5,1 mio. ton CO₂-ækvivalenter (sammenholdt med 6,6 mio. ton CO₂-ækvivalenter året før). Nederlandene rapporterer en reduktion i antallet af anlæg, der anvender en alternativ metode (9 i sammenligning med 12 det foregående år) og en halvering af de berørte emissioner. To anlæg (et i Det Forenede Kongerige og et i Nederlandene) er ansvarlige for over halvdelen af de samlede emissioner rapporteret med den alternative metode.

De minimumsmetodetrin⁵⁹, der er fastsat i overvågnings- og rapporteringsforordningen, overholdes af langt de fleste anlæg. Kun 105 anlæg i kategori C (sammenlignet med 113 i det foregående år og 118 året forinden), dvs. 13 % (sammenlignet med 14 % det foregående år) blev rapporteret med mindst et afvigende parameter for kravet om anvendelse af de højeste metodetrin for større kildestrømme. Disse afvigelser er kun tilladt, hvis driftslederen påviser, at det højeste metodetrin er teknisk umuligt eller medfører urimelige omkostninger. Når disse

⁵⁷ Disse handlingsplaner er specifikke for hver enkelt medlemsstat. Et eksempel på et almindeligt forekommende problem er den korrekte klassificering af rapporteret fejlinformation, afvigelser og manglende overholdelse i kontrolrapporter. Skabeloner og vejledninger til MMR og AVR kan findes her: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/monitoring_en#tab-0-1.

https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/monitoring_en#tab-0-1.

⁵⁸ Den væsentligste årsag til dette er, at den målebaserede metode kræver anvendelse af betydelige ressourcer og knowhow til den kontinuerlige måling af koncentrationen af relevante drivhusgasser, som mindre operatører ikke er i besiddelse af.

⁵⁹ I henhold til Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 skal alle driftsledere opfylde visse minimumsmetodetrin, hvor det er nødvendigt med større emissionskilder for at opfylde højere trin (dvs. inddragelse af mere pålidelig datakvalitet), mens der af hensyn til omkostningseffektiviteten gælder mindre strenge krav for mindre kilder.

betingelser ikke længere gælder, skal operatøren forbedre overvågningssystemet i overensstemmelse hermed. I rapporteringsperioden 2013 blev 137 anlæg i kategori C (16 % af det samlede antal) rapporteret, som ikke opfylder de højeste metodetrin på en måde eller en anden. Derfor er det muligt at se en støt forbedring for anlæg i kategori C i overholdelsen af de højeste metodetrin for hvert år i fase 3 i ETS.

På tilsvarende måde indikerer rapporter fra 22 deltagerlande (samme som året før), at i alt 22 % af kategori B-anlæg har tilladelse til visse afvigelser fra standardkravene i MRR, sammenholdt med 26 % året før og 28 % i året forinden, hvilket igen demonstrer en støt forbedring i overholdelsen af de højeste metodetrin.

6.3 Akkrediteret verifikation

Det samlede antal verifikatorer fremgår ikke af artikel 21-rapporterne, men et rimeligt estimat baseret på antallet af akkrediteringer til forbrændingsaktiviteter (det primære akkrediteringsområde) er, at der overordnet set var mindst 130 forskellige akkrediterede verifikatorer ved 2016-verifikationerne. Det fremgår af artikel 21-rapporterne fra 2017, at der var 47 individuelle akkrediterede verifikatorer ved 2016-verifikationerne for luftfart. Den Europæiske Organisation for Akkreditering (EA) giver et centralt link til relevante nationale akkrediteringsorganer og deres lister med ETS-akkrediterede verifikatorer⁶⁰.

Den gensidige anerkendelse af verifikatorer blandt deltagerlandene er en succes: De fleste lande (29, dog ikke FR og LV) rapporterede, at mindst én udenlandsk verifikator er aktiv inden for deres territorium.

Verifikatorernes overholdelse af akkrediterings- og verifikationsforordningen har vist sig at være meget høj. Kun Polen har rapporteret om en suspension, og Sverige om en tilbagetrækning af akkreditering i 2016 (en verifikator i begge tilfælde). Dette skal sammenlignes med ingen rapporterede suspensioner eller tilbagetrækninger i 2015 og én suspension og én tilbagetrækning i 2014. Kun Polen har rapporteret om en begrænsning af omfanget for én verifikators akkreditering i 2016, sammenlignet med fire lande, som i 2015 rapporterede om en sådan begrænsning og tre lande for seks verifikatorer i 2014.

Færre lande rapporterede klager over verifikatorer dette år (otte sammenlignet med ni sidste år). Det samlede antal klager er 17 % lavere. 96 % af de modtagne klager rapporteres som behandlet (samme som sidste år). Ni lande har rapporteret om verifikatorers manglende overensstemmelse i forbindelse med informationsudveksling mellem nationale akkrediteringsorganer (NAB) og de kompetente myndigheder (sammenholdt med 11 året før).

⁶⁰ EA-listen med adgangspunkter til nationale akkrediteringsorganer, der akkrediterer ETS-verifikatorer: <http://www.european-accreditation.org/information/national-accreditation-bodies-having-been-successfully-peer-evaluated-by-ea>.

7. OVERSIGT OVER ADMINISTRATIVE ORDNINGER

Lande, der deltager i EU's emissionshandelssystem benytter forskellige tilgange for så vidt angår de kompetente myndigheder med ansvar for dets gennemførelse. I nogle lande er flere lokale myndigheder involveret, mens tilgangen er meget mere centraliseret i andre. Artikel 21-rapporterne giver et godt indblik i de enkelte deltagerlandes organisatoriske

Ingen væsentlige ændringer er blevet observeret i de administrative bestemmelser for deltagerlandene siden sidste rapporteringsperiode. Ifølge artikel 21-indberetninger i 2017 var der i gennemsnit fem kompetente myndigheder involveret i gennemførelsen af ETS pr. land.⁶¹ Der blev rapporteret om forskellige værktøjer og metoder til koordinering mellem myndighederne som f.eks. lovgivningsinstrumenter til central administration af overvågningsplaner eller emissionsrapporter (i 12 lande), fastsættelse af bindende instruktioner og vejledning fra en central, kompetent myndighed til lokale myndigheder (i 10 lande), regelmæssige arbejdsgruppemøder eller møder mellem myndigheder (i 15 lande) og brugen af en fælles IT-plattform (i 13 lande). Syv lande (CY, EE, HU, IT, IS, LI, LU) oplyste, at intet af den ovenstående er på plads.

Med hensyn til administrative gebyrer opkrævet i forbindelse med udstedelse af tilladelser og godkendelse af overvågningsplaner rapporterede 14 lande i 2017, at de ikke opkræver gebyrer af driftsledere (CY, DE, EE, FR, GR, IE, LI, LT, LU, LV, MT, NL, SE, SK) sammenholdt med 16 sidste år. I 15 lande betaler luftfartsoperatørerne ikke gebyrer (BE, CY, CZ, DE, EE, ES, GR, LI, LT, LU, LV, MT, NL, SE, SK) sammenholdt med 16 året før. Gebyrerne varierer betydeligt alt efter land og tjeneste. For eksempel varierer gebyrerne for tilladelse og godkendelse af overvågningsplan fra 5 EUR til 7 621 EUR, og for luftfarten varierer gebyrerne for godkendelse af overvågningsplan fra 5 EUR til 2 400 EUR.

Generelt er deltagerlandenes systemer i vidt omfang effektive, så længe de tilpasses til landenes administrative organisation. Kommunikationen mellem de lokale myndigheder og udveksling af bedste praksis blandt de kompetente myndigheder, herunder via aktiviteterne i EU ETS' overensstemmelsesforum, bør fortsat fremmes og styrkes. I denne henseende blev den 7. EU ETS-overensstemmelseskonference⁶² holdt i 2016, ligesom der blev afviklet to separate uddannelsesbegivenheder inden for rammerne af overensstemmelsesforummet. Med den årlige konference sikres størst mulig opmærksomhed om overensstemmelsesforummets aktiviteter, navnlig hvad angår forummets fem taskforcer vedrørende overvågning og rapportering, akkreditering og verifikation, luftfart, elektronisk rapportering samt CO₂-opsamling og -lagring.

⁶¹ I nogle tilfælde kan landene indberette flere regionale/lokale myndigheder som én kompetent myndighed.

⁶² Akterne fra konferencen findes på: https://ec.europa.eu/clima/events/articles/0114_en.

8. OVERHOLDELSE OG HÅNDHÆVELSE

ETS-direktivet fastsætter en bøde for kvoteoverskridelse på 100 EUR for hvert udledt ton CO₂, for hvilket der ikke er returneret en kvote rettidigt. Andre sanktioner for overtrædelser i forbindelse med gennemførelsen af EU ETS fastsættes af det pågældende land i henhold til nationale bestemmelser.

EU ETS har en meget høj overholdelsesgrad: Hvert år dækkes ca. 99 % af emissionerne rettidigt af det påkrævede antal kvoter. 2016 var ingen undtagelse. Færre end 1 % af de anlæg, der indrapporterede emissioner for 2016, undlod at returnere kvoter svarende til alle deres emissioner inden fristen den 30. april 2017. Disse anlæg var typisk små og tegnede sig for cirka 0,4 % af emissionerne under EU-ETS. I luftfartssektoren var overholdelsesgraden også meget høj: Mere end 99 % af luftfartsemissionerne under EU ETS stammer fra luftfartøjsoperatører, som overholder kravene.

De kompetente myndigheder fortsætter med at udføre forskellige overholdelseskontroller af de årlige emissionsrapporter. Ifølge artikel 21-rapporterne i 2017 kontrollerer alle deltagerlande de årlige emissionsrapporter for fuldstændighed (100 % af rapportererne med undtagelse af FR 77 %, SE 3 % og UK 62 %). Rapporterne viser desuden, at landene gennemsnitligt kontrollerer mere end 75 % af rapportererne for konsistens med overvågningsplaner (alle lande) og omkring 75 % med tildelingsdata (alle lande undtagen FI, MT og NO). 25 lande har rapporteret, at de også krydstjekker med andre data. Kun tre lande (LV, SI, SK) lader ikke de kompetente myndigheder udføre en omhyggelig kontrol af emissionsrapporterne.

Baseret på artikel 21-rapporterne i 2017 har de kompetente myndigheder i 16 lande (BE, BG, DK, ES, FI, FR, EL, HR, IT, LU, NL, NO, PL, SE, SK, UK) udført forsigtige skøn vedrørende manglende data for 125 anlæg i 2016. 68 af disse blev rapporteret af Det Forenede Kongerige for emissioner i årene forud for 2016, baseret på operatørernes anmeldelser af nyopdagede historiske fejl. Når dataene fra Det Forenede Kongerige trækkes fra totalerne for 2016, så blev forsigtige skøn rapporteret af 15 lande for 57 anlæg (cirka 0,5 % af alle anlæg) sammenlignet med 45 anlæg (0,4 %) for 2015 og 37 (0,3 %) for 2014. Den rapporterede mængde af berørte emissioner i 2016 var på 1,9 mio. ton CO₂ (sammenlignet med 8,3 mio. ton sidste år og 9,1 mio. året forinden), cirka 0,1 % af de samlede emissioner (sammenholdt med knap 0,5 % i de foregående to år). De hyppigste grunde, der blev angivet for sådanne forsigtige skøn, var, at der ikke forelå nogen emissionsrapport pr. 31. marts, eller at emissionsrapporten ikke var helt i overensstemmelse med MRR/AVR-kravene.

Forsigtige skøn vedrørende manglende data for luftfart blev kun rapporteret af fire lande for 18 luftfartøjsoperatører (ca. 3,5 % af det samlede antal), hvoraf alle var meget små udledere (i alt under 2,0 % af emissionerne fra luftfarten). Dette skal sammenlignes med 103 luftfartøjsoperatører (knap 20 %) rapporteret af otte lande sidste år.

De kompetente myndigheders kontrol er også vigtigt som supplement til verifikatorens arbejde. Alle deltagerlande bekræftede for 2016, at de udfører yderligere kontroller af anlæg.

De fleste lande rapporterede en tilsvarende tilgang for luftfartøjsoperatører (med undtagelse af HU, LV og SI). Dog rapporterede kun 17 lande, at de udførte inspektion på anlæg i 2016 (AT⁶³, CY, CZ, DE, ES, FI, FR, GR, HR, HU, IE, IS, LT, LV, NL, NO, UK).

For 2016 blev der rapporteret pålagte sanktioner for overskridelse af emissioner for kun 14 anlæg i fire lande (BG 1, PL 1, RO 6 og UK 6). For luftfarten blev der rapporteret om pålagte sanktioner for overskridelse af emissioner for 48 luftfartøjsoperatører (BE 1, DE 4, ES 4 og UK 39).

Ti lande bekræftede spørgsmålet om sanktioner (ud over sanktioner for emissionsoverskridelse) i rapporteringsperioden 2016. Der blev ikke rapporteret om fængslinger, men bøder eller formelle sanktioner for 56 anlæg og 8 luftfartøjsoperatører blev rapporteret til en samlet finansiel værdi af 1 573 389 EUR. Cirka en sjettedel af beløbet blev tilskrevet fund gjort af de kompetente myndigheder og brancheforeninger på 19 anlæg i Det Forenede Kongerige, som var i drift uden tilladelse. Disse operatører har nu tilladelse og udgør størstedelen af stigningen i antallet af anlæg rapporteret af Det Forenede Kongerige.

De mest almindelige lovovertrædelser rapporteret for 2016 var drift uden tilladelse (21 tilfælde), manglende indberetning af ændringer i kapacitet (14 tilfælde), manglende fremsendelse af verificerede årlige emissionsrapporter inden for fristen (9 tilfælde), manglende overholdelse af godkendelsesvilkårene (6 tilfælde) og manglende udarbejdelse af en behørigt godkendt overvågningsplan (5 tilfælde). Andre tilfælde omfattede årlig emissionsrapport i uoverensstemmelse med kravene i MRR, manglende returnering af et tilstrækkeligt antal kvoter pr. 30. april og manglende fremsendelse af forbedringsrapporter.

⁶³ Som led i inspektionerne i henhold til direktiv om industrielle emissioner.

9. KONKLUSIONER OG FREMTIDSPERSPEKTIVER

I 2016 var ETS EU's flagskibsværktøj til tackling af klimaændringer på en omkostningseffektiv måde. Systemet leverede en emissionsreduktion på 2,9 % for de deltagende anlæg og fortsatte dermed en faldende tendens fra starten af fase 3 i 2013, mens overskuddet af kvoter på kvotemarkedet faldt til det laveste niveau siden begyndelsen af den aktuelle handelsperiode. I den henseende skaber første offentliggørelse af markedsstabilitetsreservens overskudsindikator i maj 2017 forudsætningen for, at markedsstabilitetsreserven, der er ETS' strukturelle løsning til stabilisering af det europæiske kvotemarked på mellemlangt sigt, kan få sin operationelle start i 2019.

Der er også gjort vigtige fremskridt inden for luftfartsområdet. Efter ICAO's resolution i 2016 om bekæmpelse af globale luftfartsemissioner har Kommissionen taget skridt til at fortsætte de nuværende foranstaltninger for luftfarten i ETS med udsigt til en global ordnings ikrafttrædelse og planlægge dens hurtige gennemførelse.

Desuden har EU ETS-arkitekturen i det fjerde år af fase 3 vist sig at forblive robust. Overholdelsesgraden har konstant holdt sig meget høj både for stationære anlæg og for luftfartsoperatører, og den administrative organisation i deltagerlandene har vist sig at være effektiv.

Auktion nummer 1 000 i maj 2017 markerede en symbolsk milepæl for en velfungerende infrastruktur, som bringer kvoter på markedet.

Efter mere end to års forhandlinger om forslaget om en reform af EU ETS for den fjerde handelsperiode blev der i november 2017 indgået en skelsættende aftale, som viser, at Den Europæiske Union er ved at omsætte forpligtelserne fra Paris til konkret handling. Et revideret og betydeligt styrket EU ETS vil være en stor del af EU's bidrag til gennemførelsen af Parisaftalen mod omstillingen til en global lavemissionsøkonomi.

Kommissionen vil fortsat overvåge det europæiske kvotemarked og udfærdige den næste rapport ved udgangen af 2018.

Tillæg 1

Tabel 1: Antal gratis kvoter nødvendige for modernisering af elektricitetssektoren

	Antal gratis kvoter anmodet pr. medlemsstat i henhold til artikel 10c			
Medlemsstat	2013	2014	2015	2016
BG	11 009 416	9 779 243	8 259 680	6 593 238
CY	2 519 077	2 195 195	1 907 302	1 583 420
CZ	25 285 353	22 383 398	20 623 005	15 831 329
EE	5 135 166	4 401 568	3 667 975	2 934 380
HU	7 047 255 ⁶⁴	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant
LT	322 449	297 113	269 475	237 230
PL	65 992 703	52 920 889	43 594 320	31 621 148
RO	15 748 011	8 591 461	9 210 797	7 189 961
I alt	133 059 430	100 568 867	87 532 554	65 990 706

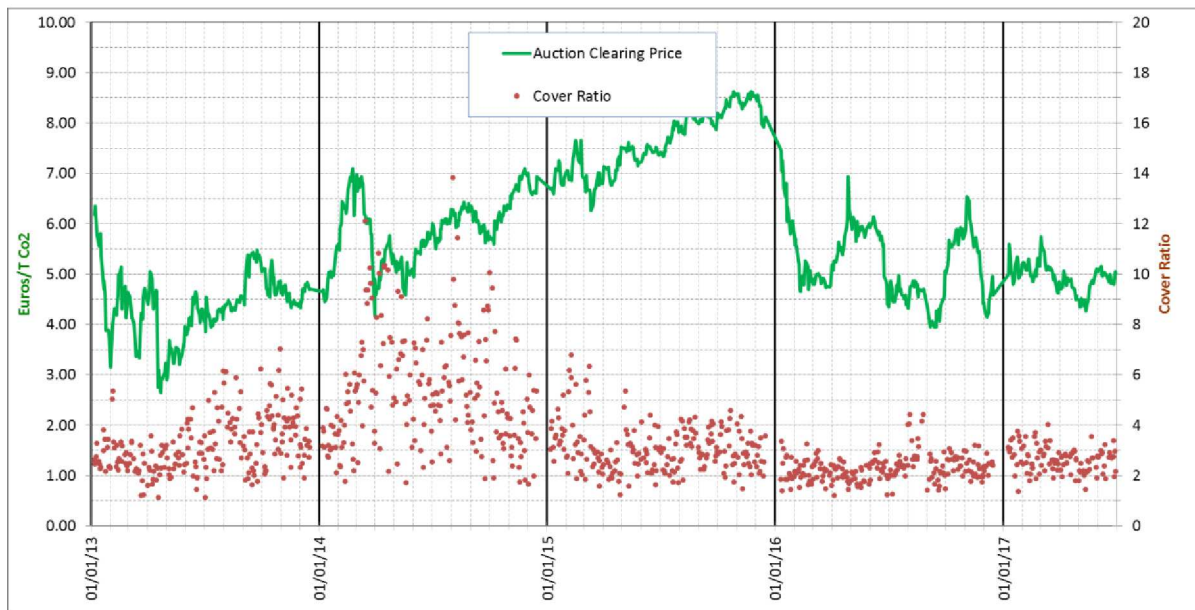
Tabel 2: Maksimalt antal årlige gratis kvoter ved dispensation fra fuld auktionering i energisektoren

Maksimalt antal kvoter om året							
2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	I alt
13 542 000	11 607 428	9 672 857	7 738 286	5 803 714	3 869 143	1 934 571	54 167 999
2 519 077	2 195 195	1 907 302	1 583 420	1 259 538	935 657	575 789	10 975 978
26 916 667	23 071 429	19 226 191	15 380 953	11 535 714	7 690 476	3 845 238	107 666 668
5 288 827	4 533 280	3 777 733	3 022 187	2 266 640	1 511 093	755 547	21 155 307
7 047 255	0	0	0	0	0	0	7 047 255
582 373	536 615	486 698	428 460	361 903	287 027	170 552	2 853 628
77 816 756	72 258 416	66 700 076	60 030 069	52 248 393	43 355 049	32 238 370	404 647 129
17 852 479	15 302 125	12 751 771	10 201 417	7 651 063	5 100 708	2 550 354	71 409 917
151 565 434	129 504 488	114 522 628	98 384 792	81 126 965	62 749 153	42 070 421	679 923 881

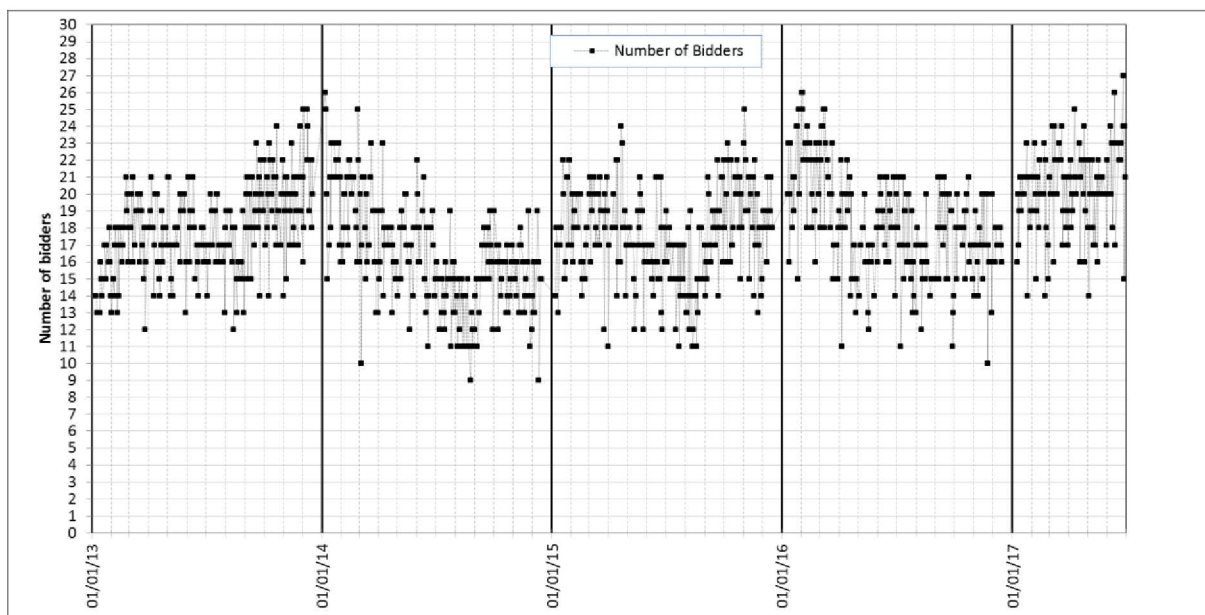
Tillæg 2

⁶⁴ HU gjorde kun brug af undtagelsen i artikel 10c i 2013.

Figur 1: Oversigt over auktioner med almindelige kvoter fra 2013 til 30. juni 2017



- Clearingpris på auktion
- Dækning



Tabel 1: Oversigt over internationale kreditter ombyttet pr. 30. juni 2017

Internationale kreditter ombyttet pr. 30. juni 2017	mio.	i procent				
CER	231,08	54,61 %				
Kina	164,30	71,10 %				
Indien	13,13	5,68 %				
Usbekistan	8,04	3,47 %				
Brasilien	4,59	1,98 %				
Chile	3,11	1,34 %				
Korea	2,92	1,26 %				
Mexico	2,75	1,19 %				
Andre lande	19,25	8,33 %				
			Spor 1		Spor 2	
ERU'er	192,07	45,39 %	mio.	procentdel af ERU'er	mio.	procentdel af ERU'er
Ukraine	147,69	76,89 %	145,95	78,32 %	1,74	0,91 %
Rusland	32,06	16,69 %	32,06	17,20 %	0,00	0,00 %
Polen	2,82	1,46 %	3,02	1,62 %	0,00	0,00 %
Tyskland	1,65	0,85 %	1,66	0,89 %	0,00	0,00 %
Frankrig	1,24	0,64 %	1,24	0,67 %	0,00	0,00 %
Bulgarien	0,49	0,25 %	0,49	0,26 %	0,00	0,00 %
Andre lande	6,21	3,23 %	1,76	0,94 %	4,35	2,26 %
I alt	423,16	100 %	186,18	96,83 %	6,09	3,17 %

Tabel 1: Udbuds- og efterspørgselselementer i ETS

Element	Udbud eller efterspørgsel ?	Offentliggørelse	Opdatering og usikkerheder
Fase 2-opsparring i alt	Udbud	Rapport om situationen på det europæiske kvotemarked	Ingen opdatering planlagt, da fase 2 er afsluttet. Endeligt tal.
Tidlige fase 3-auktioner	Udbud	GD Klimas websted, EEX- og ICE-websteder	Ikke en del af fase 2-opsparring i alt. Endelige tal.
Kvoter for NER300	Udbud	EIB's websted	300 mio. kvoter blev monetariseret i perioden 2012-2014. Endelige tal.
Luftfartsauktioner	Udbud	GD Klimas websted, EEX- og ICE-websteder	Nej – tilpasninger afspejles i mængderne for det efterfølgende år. 2013- og 2014-auktioner fandt sted i 2015.
Fase 3-auktioner	Udbud	GD Klimas websted, EEX- og ICE-websteder	Nej – tallet kan ikke ændres. Imidlertid kan kvoter, der holdes tilbage fra auktioner (f.eks. på grund af forsinkelser i forhold til starten af auktioneringen for visse medlemsstater, f.eks. i EØS-EFTA), bortauktioneres i efterfølgende år.
Gratis tildeling (nationale gennemførelsesforanstaltninger)	Udbud	EUTL, tabeller	Disse tal opdateres i løbet af året. Medlemsstaten kan foretage forsinkede indgivelser for tidligere år, eller den aktuelle tildeling kan være lavere end den oprindeligt planlagte mængde.
Gratis tildeling (reserven for nytilkomne)	Udbud	EUTL, tabeller	EUTL giver en præcis status for den aktuelle tildeling.
Gratis tildeling (luftfart)	Udbud	EUTL, medlemsstaters offentliggørelse af tildelingstabeller	
Gratis tildeling (artikel 10c)	Udbud	EUTL, statustabel	
Emissioner (stationære anlæg)	Efterspørgsel	EUTL, overholdelsesoplysninger	Overholdelsesoplysninger, der blev offentliggjort den 1. maj, viser emissioner og returnerede kvoter for anlæg, der overholder kravene (dvs.

			de anlæg, der rapporterer for alle de pågældende år).
Emissioner (luftfart)	Efterspørgsel		Overholdelse for luftfartsoperatører for både 2013 og 2014 fandt sted i 2015.
Annullerede kvoter	Efterspørgsel		Rapport om situationen på det europæiske kvotemarked

Tabel 2: Tidslinje for offentliggørelse af data

Tidsplan	Data	Anvendelsesområde
1. januar – 30. april år x	Opdateringer til gratis tildeling til energisektoren (artikel 10c)	År x-1
1. april år x	Verificerede emissioner Gratis tildeling (artikel 10a(5) – nationale gennemførelsesforanstaltninger)	År x-1
1. maj år x	Overholdelsesfrist: verificerede emissioner og returnerede kvoter	År x-1
Maj/oktober år x	Ombyttede internationale kreditter	
Sidste kvartal år x	Rapport om situationen på det europæiske kulstofmarked	År x-1
Januar/juli år x	Status for reserven for nyttilkomne – NER-tabel	
Ikke offentliggjort på EU-niveau	Gratis tildeling til luftfartssektoren offentliggjort på medlemsstatsniveau	

Tillæg 5

Tabel 1: EU-Domstolens præjudicielle afgørelser i perioden juli 2016 til juni 2017, som er relevante for ETS' funktion

Sagsnummer	Berørt lovgivning	Parter	Sagsresumé	Dato	Domsresumé
Sag C-461/15	Afgørelse 2011/278/EU	E. ON Kraftwerke/DE	Omfanget af forpligtelsen til at fremlægge oplysninger	8.9.2016	Den kompetente myndighed kan definere "relevante oplysninger", som

			vedrørende tildeling af gratis emissionskvoter under hensyntagen til ændringer i driften af et kraftværk		skal rapporteres vedrørende kapacitet, aktivitetsniveau og drift af et anlæg. Oplysninger kan betragtes som relevante uanset en eventuel ændring i operatørens tildeling.
Sag C-460/15	Forordning (EU) nr. 601/2012	Schaefer Kalk GmbH & Co. KG/DE	Lovligheden af udelukkelsen af CO ₂ anvendt i produktionen af udfældet calciumcarbonat jf. artikel 49, stk. 1, og pkt. 10 i bilag IV	19.1.2017	I forbindelse med CO ₂ overført uden for et kalkproducerende anlæg og bundet i en stabil forbindelse i produktionen af udfældet calciumcarbonat, jf. art. 49 og pkt. 10. B i bilag IV er i strid med artikel 3, litra d), i ETS-direktivet, fordi de ubestrideligt antager, at der finder et CO ₂ -udslip sted til atmosfæren.
Sag C-457/15	Direktiv 2003/87/EF	Vattenfall Europe Generation AG/DE	Hvornår indtræder forpligtelsen til handel med emissioner for medtagelse af forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet indfyret termisk effekt på over 20 MW i bilag I?	28.7.2016	Medtagelse af "Forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på over 20 MW" i bilag I starter på datoen for den første emission af drivhusgasser, som er produceret af anlægget (selv før det producerer elektricitet).
Sag C-456/15; Forenede sager C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 og C-391/14 til C-393/14	Afgørelse 2013/448/EU	Borealis Polyolefine GmbH/ Østrigs forbundsminister for land- og skovbrug, miljø og vandforhold	Validiteten for metoden til beregning af ensartet tværsektoriel korrektionsfaktor (CSCF)	14.7.2016 28.4.2016	Artikel 4 og bilag II i afgørelse 2013/448/EU er ugyldige. Emissionsdata fra nye aktiviteter i eksisterende anlæg bør ikke tages i betragtning, kun anlæg som for nyligt er omfattet af EU ETS fra 2013. CSCF vil være

					ugyldig pr. 1.3.2017.
Sag C-321/15	Direktiv 2003/87/EF	ArcelorMittal Rodange et Schiffflange SA/LU	Spørgsmålet om returnering af forkert tildelte kvoter, og hvorvidt kvoter kan betragtes som ejendom	8.3.2017	Medlemsstaterne er berettiget til at kræve tilbagebetaling af fejlagtigt tildelte kvoter uden kompensation. Spørgsmålet om kvoternes juridiske status er ikke afgørende for at levere en dom i den pågældende sag.
Sag C-272/15	Afgørelse 377/2013/EU, direktiv 2008/101/EF	Swiss International Air Lines AG/ Det Forenede Kongeriges minister for energi og klimaændringer, miljøagenturet	Krænker afgørelse 377/2013/EU EU-princippet om ligebehandling ved at indføre et moratorium for returnering af emissionskvoter for flyvninger mellem EØS-stater og stater uden for EØS og Schweiz?	12.12.2016	Det forhold, at moratoriet for flyvninger uden for EØS-området ikke gælder for flyvninger til og fra Schweiz, krænker ikke princippet om ligebehandling, hvilket ikke gælder over for tredjelande.
Sag C-180/15; Sag C-506/14	Afgørelse 2011/278/EU, Afgørelse 2013/448/EU	Borealis AB og andre/ SE Environmental Protection Agency; Yara Suomi Oy og andre/ Det finske ministerium for beskæftigelse og økonomi	Validiteten for beregningsmetoden til ensartet tværsektoriel korrektionsfaktor (CSCF) og metoden til bestemmelse af produktbenchmark for varmt metal	8.9.2016; 26.10.2016	Ugyldiggørelse af CSCF fra marts 2017 (se sagerne C-191/14 og andre). Metoden til beregning af benchmark for varmt metal er fundet gyldig. Retten fremhævede princippet om ikke-dobbelt optælling af emissioner.
Sag C-203/12	Direktiv 2003/87/EF	Billerud Karlsborg Aktiebolag/ SE Environmental Protection Agency	Skal en erhvervsdrivende, som ikke har returneret et tilstrækkeligt antal kvoter pr. 30. april, betale en sanktion, uanset årsagen til undladelsen, også selv om operatøren havde et tilstrækkeligt antal kvoter pr. 30. april?	17.10.2016	Ifølge ETS-direktivet gælder sanktioner, også selv om operatøren, der ikke rettidigt har afgivet sine kvoter, pr. 30. april havde tilstrækkeligt mange kvoter til at dække sine emissioner for det foregående år.